

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

З передової

Град, підсилений хімією

▶ СТОР. 5

Село

Зігріті соняшником

▶ СТОР. 12—13

Конкурс

Сім тисяч років нашій мові

▶ СТОР. 14

№ 217 (5967) ВІВТОРОК, 11 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Маємо вести переговори з Росією, а не з її маріонетками

Україна повинна вести переговори щодо врегулювання ситуації на сході країни з Росією, а не з її маріонетками. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Олександр Турчинов в інтерв'ю «ТСН. Тиждень».

▶ СТОР. 2

Узгоджено два блоки Коаліційної угоди

Учасники майбутньої парламентської більшості дійшли згоди в питаннях національної безпеки та соціально-гуманітарної політики

Хоча часу для створення парламентської більшості у новообраних депутатів ще вдосталь, пристрасті навколо обговорення тексту коаліційного документа не вщухають. У суботу, 8 листопада, представники п'яти політичних сил прибули в будинок під куполом для обговорення тексту угоди. Серед них були В'ячеслав Кириленко, Дмитро Тимчук, Вікторія Сюмар, Віталій Ковальчук, Єгор Соболєв, Семен Семенченко, Анна Гопко, Григорій Немиря та Олег Ляшко.

▶ СТОР. 2

Бліцкригу не вийде!

Від першого пункту пропуску «Сеньківка», що на кордоні з Російською Федерацією, до Чернігова всього-на-всього 88 кілометрів, а до Броварів — 205 кілометрів. Останні при середній швидкості можна автомобілем легко подолати майже за три години!

▶ СТОР. 6

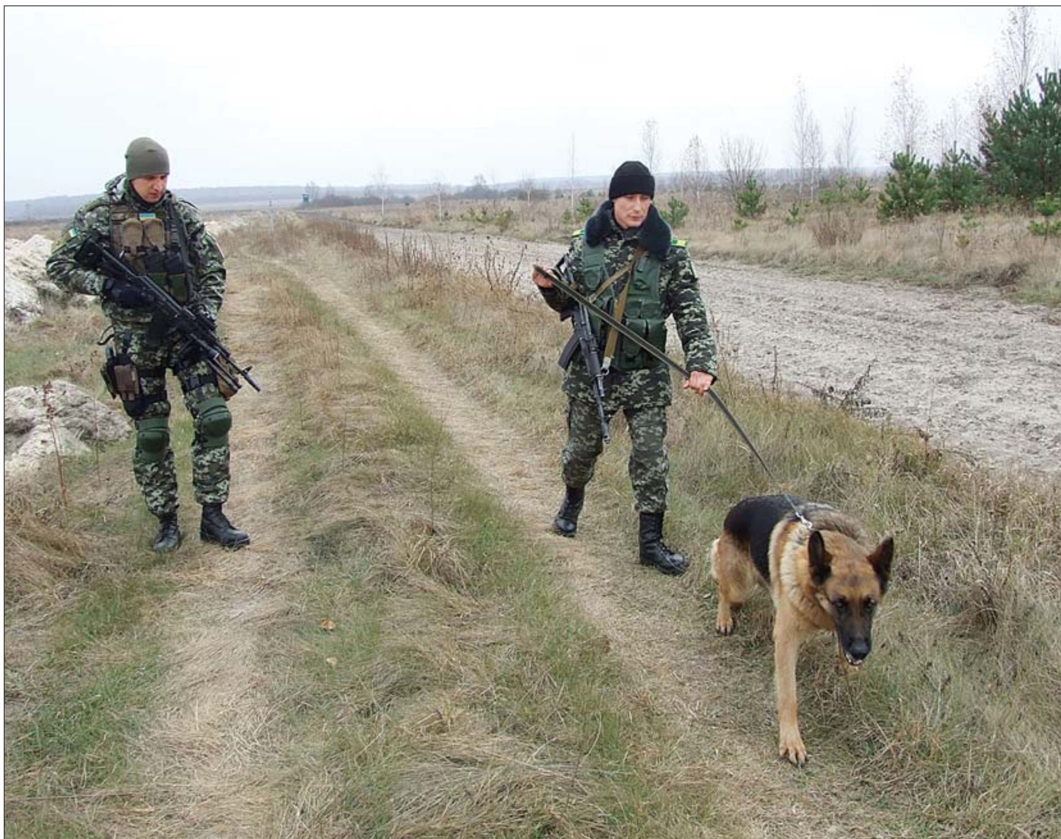

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Прикордонний наряд у складі старшини Андрія Тарасевича та старшого сержанта Володимира Непопа з вівчаркою Еммою.

Вежа системи суцільного візуального спостереження.

Я ВАМ ПИШУ...

На безплатні рецепти грошей немає

Я — учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни. У моєму посвідченні чітко написано, що я маю право на пільги, встановлені для ветеранів війни. Так записано в документі. А що насправді? «У держави немає коштів!» — кажуть медики, коли я чи інший ветеран просимо виписати безплатний рецепт, як належить за законом...

Микола ЖУРБІН.

Орджонікідзе Дніпропетровської області.

ПОДІЇ

Є рекорд...

У Сумах у приміщенні Наукової бібліотеки Української академії банківської справи встановлено рекорд, офіційно занесений до «Книги рекордів України».

Флешмоб «Книжкове доміно» пройшов у рамках святкування Дня української писемності і мови. Сумчани забажали побити світовий рекорд бельгійців у 4840 книжок, нещодавно занесений до Книги рекордів Гіннеса. Студентську ініціативу підтримало керівництво академії на чолі з Сергієм Козьменком. І ось у читальному залі, двох атріумах і вестибюлі бібліотеки вишикували у складних конфігураціях понад п'ять тисяч книг. Однак запустити «доміно» виявилось важче, ніж розставити його. І тільки з п'ятої спроби щастя посміхнулося рекордсменам: семисотметрове доміно склалося за майже шість хвилин, **повідомляє наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

Ніщо і ніколи не розірве кровний зв'язок

Триває культурно-мистецька акція «Україна — разом!». У народному вишиванні мапи держави взяли участь близько 3800 осіб.

Ескіз мапи вже побував у Рівному і Луцьку, Івано-Франківську і Ужгороді, Тернополі і Львові, Кіровограді і Маріуполі. А до Черкас його везли з Краматорська. Організатори акції не приховували хвилювання: дорога неблизька, а подекуди — й небезпечна, мистецький витвір запізнювався на кілька годин...

Виручив місцевий «Правий сектор». Хлопці не лише знайшли місце, де «застрягла» мапа, а й устигли привезти її за кілька хвилин до початку народного вишивання.

▶ СТОР. 8

КОРОТКО

■ На базі міського музею Городка Хмельницької області завдяки підтримці вченого та бізнесмена Миколи Гуменюка створять сучасний заклад культури, де проводитимуть творчі зустрічі, конференції з виступами митців і науковців, **стверджує наш власкор Ірина КОЗАК.**

■ На Полтавщині стартував проект «Синергія в дії», який фінансує посольство Великобританії в Україні. Він покликаний сприяти втіленню Угоди про асоціацію з ЄС у життя, **рапортує наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

■ На перегоні поблизу села Білин Рахівського району на Закарпатті із залізничних рейок зійшла колісна пара вагонів пасажирського потяга сполученням Рахів — Київ. Невдовзі рух було відновлено, **інформує наш власкор Василь НИТКА.**

Систему тендерних закупівель ліків розблоковано *(Урядовий портал)*

Маємо вести переговори з Росією, а не з її маріонетками

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За столом переговорів, зазначив глава парламенту, «не повинні сидіти терористи і вбивці, які начепили собі нові погони і називаються там чи депутатами, чи керівниками неіснуючих органів влади». «Всі ці представники терористичних угруповань — так званих ЛНР, ДНР — є звичайними терористами, злочинцями. І головне — вони є маріонетками Російської Федерації, яка тримає їх завдяки своїм збройним силам, — наголосив Олександр Турчинов. — І спілкуватися зі злочинцями, які не приймають жодних рішень, а є виключно небезпечними маріонетками Російської Федерації — це втрата часу, і в цьому немає жодного сенсу».

«Саме тому Україна разом із нашими стратегічними партнерами — ЄС та США, які не мають дистанціюватися від ситуації, повинні вести розмову виключно з Російською Федерацією, бо саме вона веде війну з нашою країною, і повинна відповідати за всі наслідки, які руйнують життя людей», — заявив він.

ЦИТАТА

Голова Верховної Ради Олександр Турчинов:

«Безумовно, для боротьби з тероризмом потрібно використовувати всі засоби, але водночас потрібно розуміти, що там проживає дуже багато українських громадян, і саме тому треба знаходити формат, який дозволить, з одного боку, забезпечити підтримку громадян, які змушені залишатися у цих регіонах, а з другого — не дозволить терористам використовувати ресурси, у тому числі, фінансові, для посилення своєї злочинної антидержавницької діяльності».

«Їх треба примусити сідати за стіл переговорів. Україна ніколи не буде часткою російської імперії, і їм треба це зрозуміти і припинити війну проти нашої держави, — сказав Олександр Турчинов. — Тому потрібно посилювати санкції проти Російської Федерації. Настав час і Україні запроваджувати жорсткі санкції».

За словами керівника парламенту, уряд подав Президенту пропозиції щодо введення санкцій проти Російської Федерації, і висловив сподівання, що найближчим часом це питання розглядатиметься на засіданні РНБО.

Водночас Голова Верховної Ради висловив думку, що без визволення окупованих територій нормалізувати життя громадян, які там залишаються, неможливо.

У цьому контексті Олександр Турчинов наголосив на важливості об'єднання зусиль «Збройних Сил, Національної гвардії і тих громадян, які залишилися там і здатні допомогти владі звільнити ці території». «Треба боротися за свою свободу, за своє життя, за право гідно жити. І там дуже багато людей, готових захищати власну країну», — додав він, наголосивши, що нині потрібно «зміцнити обороноздатність, відновити потенціал Збройних Сил» для визволення окупованих територій.

Відповідаючи на запитання щодо бюджетного процесу, Голова Верховної Ради висловив думку, що бюджет на наступний рік повинен подавати до нового парламенту новий уряд, «який має розуміти, що фактично сьогодні відбувається дотування територій, які нормально не сплачують податки, які перебувають в окупації, і все це ускладнює фінансову ситуацію в цих регіонах і впливає на фінансову ситуацію в Україні в цілому».

Наголосив Олександр Турчинов і на необхідності продовжити законодавче забезпечення посилення обороноздатності. За його словами, парламент має ухвалити чітке рішення щодо відмови від позаблокового статусу.

«У нас немає альтернативи європейській та євроатлантичній інтеграції, і тільки об'єднання цивілізованих країн, у тому числі у військовому плані, зупинить агресію, яка сьогодні загрожує не лише Україні, а й усій Європі», — цитує слова Голови Верховної Ради прес-служба законодавчого органу.

Ще одним із головних завдань, на думку керівника парламенту, є створення «одного з найпотужніших у Європі оборонних комплексів, однієї з найсильніших у Європі армій».

«Тільки коли ми ставитимемо такі завдання, ми зможемо не тільки визволити схід країни, а й повернути Крим», — підсумував він.

Майже сто інтернів проходитимуть стажування у Верховній Раді

Учора відбулося відкриття 20-ї Програми стажування у Верховній Раді України 2014—2015 років. Її учасниками стали 99 інтернів.

З привітанням до молоді звернувся заступник Голови Верховної Ради України Руслан Кошулинський: «Шлях, який ви сьогодні починаєте опановувати, — це, насправді, основа вашого зростання, основа життя. Тому бажаю, щоб цей шлях, який ви розпочинаєте, був цікавий, насамперед, для вас. Бо саме цікавість дає мотор для вдосконалення».

За його словами, шлях буде складний, веселий і цікавий, що дозволить загартувати себе, як людину, а відтак бути незламним фахівцем. «Куди б життя вас не закинуло, ким би ви не стали, але цей унікальний час для вас — величне здобуття знань, яких ви ніде більше не отримаєте. Ви будете високоосвічені і бачитимете, як творяться закони в нашій країні та розвивається Українська держава», — наголосив заступник глави парламенту.

Руслан Кошулинський також побажав інтернам гумору, без почуття якого неможливо самовдосконалюватися. «Якщо ви знайдете мужність у собі, і почнете сміятися з себе, тоді ви почнете вдосконалюватися», — сказав він та закликав молодь не дивуватися парадоксальності, яка подекуди має місце в стінах Верховної Ради.

Завдяки багаторічній співпраці з Програмою стажування, зауважив Руслан Кошулинський, вже є, зокрема, випускники, котрі досягли вищих висот суспільного визнання, починаючи від депутатського корпусу і закінчуючи членами Кабінету Міністрів.

У свою чергу Посол США в Україні Джефрі Пайєт, звертаючись до інтернів, зазначив: «У парламенті, в якому вам доведеться працювати, імператив реформування буде набагато найважливішим, ніж раніше. Верховна Рада потребуватиме бачення, ентузіазму, відданості від таких людей, як ви».

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

На знімку: спільне фото на згадку.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

Узгоджено два блоки Коаліційної угоди

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ще до засідання стало відомо, що основною темою обговорення будуть питання національної безпеки та оборони. Окрім цього, політики встигли опрацювати ще й соціально-гуманітарний блок питань. За словами кандидата в народні депутати від блоку Петра Порошенка Миколи Томенка, ці два розділи вдалося погодити за винятком нюансів, які потрібно перевірити на експертному рівні. Коментуючи те, що відбувалося на засіданні, політик, зокрема, зауважив: «Вважаю, що наше завдання не таке складне: у межах п'яти суб'єктів випрацювати алгоритм того, що ми робимо. Сьогодні ми у двох розділах Коаліційної угоди із семи це зробили. Тобто ми зробили якісний крок». Та, незважаючи на такий оптимізм, майбутній депутат висловив сумнів з приводу того, що документ вдасться завершити до 11 листопада, як закликає «Батьківщина». За його словами, якщо вдасться теоретичну парламентську більшість зробити практичною, то коаліція може об'єднати 305 народних депутатів.

Колега М. Томенка по партії Віталій Ковальчук, підсумовуючи суботню роботу над текстом угоди, зауважив, що незмінною позицією залишиться принцип формування більшості виключно парламентськими фракціями. Пріоритетом є не швидкість підписання документа, а якість, наголосив він. Доки документ не завершать, жодні кадрові питання розглядатися не будуть, наголосив член робочої групи. «Ми сьогодні на засіданні обговорювали, що в нас не стоїть на порядку денному питання кадрових призначень», — сказав він. Блок Петра Порошенка також виступає проти квотного принципу розподілу посад.

На словах не женуться за портфелями і представники «Батьківщини». Принаймні Юлія Тимошенко в телеефірі одного з каналів наголосила, що її команда не поставила жодної вимоги до посад. Формування уряду за політичними квотами політик назвала неприпустимим. Для цього, на її думку, треба оголосити конкурс і залучити найкращих фахівців із українського суспільства. Ю. Тимошенко сказала, що її політична сила «категорично не хоче затримувати будь-який рух вперед», висловивши думку, що Коаліційна угода могла і може народитися за кілька днів. Адже це лаконічні і чіткі переліки вимог, які були проголошені політикам на Майдані з боку народу. Основою Коаліційної угоди Юлія Тимошенко бачить угоду про асоціацію України з Євросоюзом.

Хоча кожен учасник переговорного процесу називає свою можливу дату його завершення, робити висновки про те, коли ж ми зможемо ознайомитися із повністю узгодженим текстом — поки що рано. Однак із оголошених заяв складається враження, що певні поступи у робочої групи все-таки є. На цьому наголошує і її учасник з боку «Народного фронту» Павло Пинзеник. За його словами, чи не вперше в історії нашої країни робоча група дійсно працює. У процесі задіяні представники Реанімаційного пакета реформ, Центру Разумкова, міжнародні експерти. Але цей політик упевнений, що чи не основне завдання коаліції визначитися із кандидатурами на посади міністрів і запропонувати програму дій, за яку вони відповідатимуть. Тож природно виникають сумніви, чи дійсно так вже ефективно працює робоча група, якщо підходи до формування основного на сьогодні документа представники різних політичних сил бачать по-різному. Однак для врегулювання всіх питань часу ще вдосталь. Якщо парламент почне повноцінно працювати хоча би в грудні, то ухвалити ключові закони і прийняти бюджет до нового року видається цілком можливо. Для цього потрібно, щоби поступальний рух у роботі над Коаліційною угодою продовжувався хоча би таким не стрімким і стабільним темпом, як нині. Чи вдасться це політикам? Мабуть, відповісти на це не можуть і самі учасники переговорного процесу. Достеменно сьогодні можна сказати тільки одне — представників Опозиційного блоку в коаліції не буде. Їх не запрошують, та й самі вони не рвуться.

Надія СМІЯН.

Молитва за щасливе майбутнє для дітей

Минулої неділі в рамках проведення Всеукраїнського дня молитви за сиріт Президент України Петро Порошенко* (на знімку) *разом із дружиною Мариною взяли участь у спільній молитві за дітей-сиріт.

У цей день люди всіх віросповідань молитовно просять Бога про захист, благословення та щасливі родини для дітей-сиріт, а також про Божу ласку для тих, хто приймає та виховує їх у своїх сім'ях.

У спільній молитві, **повідомили у прес-службі Президента**, також узяли участь діти-сироти, голови українських церков, релігійних організацій та об'єднань, уповноважені посли та представники дипломатичних місій різних держав світу.

Дружина Президента від імені своєї родини подякувала всім, хто зібрався на Михайлівській площі в Києві та по всій Україні, щоб долучитися до молитви за щасливе майбутнє та повноцінні сім'ї для дітей. «Я низько вклоняюся всім, хто щоденно опікується долями дітей, які опинилися без батьківської турботи та любові. Закликаю громадян нашої держави кожного дня пам'ятати, що поряд є діти, котрі потребують нашої уваги та підтримки, і робити все можливе, щоб сирітство в Україні відходило у минуле», — сказала пані Порошенко.

Після спільної молитви дружина Президента разом із дітьми-сиротами запустила в небо голуба, який у релігійному контексті є символом духу усиновлення.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Новий парламент зможе розпочати роботу навіть не в повному складі

У ЦЕНТРВИБОРЧКОМІ

Учора, 10 листопада, минув останній термін, коли Центральна виборча комісія мала оголосити офіційні результати позачергових парламентських виборів 26 жовтня.

Зранку на офіційному сайті ЦВК, який відображає дані інформаційно-аналітичної системи «Вибори», вже була інформація про 100 відсотків опрацьованих протоколів окружних виборчих комісій як у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі, так і у всіх 198 одномандатних округах, де відбулися вибори. У ЦВК пообіцяли оприлюднити офіційні результати виборів надвечір 10 листопада: підписати протокол про результати виборів у загальнодержавному багатомандатному окрузі та визнати обраними 225 народних депутатів за партійними списками, а в одномандатних округах встановити результати виборів не в усіх округах, оскільки на низці виборчих дільниць ще відбувається повторний підрахунок голосів. Утім, у тому, що результати виборів буде оголошено не в усіх округах і деякі депутати-мажоритарники розпочнуть виконувати свою роботу в парламенті дещо пізніше, у ЦВК не вбачають нічого страшного. Адже нова Верховна Рада, згідно з Конституцією, зможе розпочати свою роботу за умови обрання двох третин її конституційного складу (тобто не менш як 300 народних депутатів).

«Якщо внаслідок рішень судів, які підлягають виконанню, є остаточними і не можуть бути оскаржені, відбувається повторний підрахунок голосів виборців на низці виборчих дільниць, то встановлення результатів виборів у таких виборчих округах з боку ЦВК буде б щонайменше необачним та легковажним, — сказав М. Охендовський після засідання ЦВК у неділю, 9 листопада. — Не можна встановити результат, коли голоси виборців ще рахуються ОВК».

Повторний підрахунок голосів має відбутися, зокрема, в окрузі №63 (Житомирська область) на 225 дільницях. І в ЦВК прогнозують, що перерахунок може затягнутися навіть на місяць.

ДОСЛІВНО

Голова Центральної виборчої комісії Михайло ОХЕНДОВСЬКИЙ:

— Верховна Рада вважається повноважною за умов обрання двох третин її конституційного складу. Тобто за наявності 300 народних депутатів Верховна Рада є повноважною і може починати свою роботу.

У суботу, 8 листопада, проблемний окружком №59 (Донецька область) нарешті передав до ЦВК протоколи про підсумки голосування, і ЦВК завершила приймати протоколи про підсумки голосування від усіх 198 окружних виборчих комісій і визнала обраними 160 народних депутатів України.

До ЦВК надійшла заява від довіреної особи кандидата в депутати в одномандатному виборчому окрузі №60 самовисуванця Олександра Риженкова (у цьому окрузі переміг висуванець Блоку Петра Порошенка Дмитро Лубінець) щодо підсумків голосування та порушень, на думку заявника, виборчих прав виборців у цьому окрузі. Зокрема, порушення вбачались у розбіжностях між відомостями про підрахунок голосів на кількох дільницях у протоколах ДВК та даними офіційного веб-сайту ЦВК. Комісія дійшла висновку, що це «може свідчити про ознаки підробки виборчої документації». Тому ЦВК звернулася до Генеральної прокуратури України, Міністерства внутрішніх справ України та передала їм копії звернень до ЦВК та протоколів ДВК і ОВК про підсумки голосування в цьому окрузі для перевірки та в разі виявлення підстав вжиття відповідно до законодавства України заходів реагування.

9 листопада визнала обраними в одномандатних виборчих округах ще вісьмох народних депутатів, загалом 168. Із деяких окружкомів надійшли уточнені протоколи про підсумки голосування. ЦВК звернулася до Генпрокуратури та МВС з приводу підрахунку голосів ще в одному окрузі — №50 Донецької області (де переміг депутат нинішнього скликання Євгеній Гєллєр).

7 листопада до ЦВК надійшло звернення представника «Народного фронту» у Центрвиборчкомі із правом дорадчого голосу Леоніда Ємця щодо можливої фальсифікації виборчої документації з цього округу. Заявник указував на невідповідність відомостей у протоколах 22 дільничних комісій про підрахунок голосів у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі в межах округу №50 та відомостями офіційного сайту ЦВК. 8 листопада до ЦВК надійшло ще одне аналогічне звернення Л. Ємця з копіями протоколів ще з однієї виборчої дільниці. Під час порівняння протоколів 19 виборчих дільниць із відомостями ЦВК комісія встановила розбіжності й також дійшла висновку, що це «може свідчити про ознаки підробки виборчої документації». Саме тому було прийнято ще одне звернення до Генпрокуратури та ВМС й передано їм копії звернень до ЦВК і протоколів дільничних та окружних виборчих комісій.

Голова ЦВК Михайло Охендовський оприлюднив заяву щодо підсумків позачергових виборів. У ній він зазначив, що готувати ці вибори довелося в дуже складних умовах неоголошеної війни проти нашої держави і в дуже стислих часових рамках. «Але я переконаний, що і якість підготовки виборів, і самим днем голосування наша держава може по праву пишатися, — наголосив М. Охендовський. — Найкращим підтвердженням цього стали попередні висновки численних міжнародних місій зі спостереження за виборами, а також урядів провідних держав світу».

Під час оголошення результатів виборів виник ще один скандал — конфлікт між Головою ЦВК та головою Дніпропетровської ОДА Ігорем Коломойським. М. Охендовський заявив, що в деяких виборчих округах — у тому числі №30 (місто Дніпродзержинськ, Дніпропетровська область), №50 (місто Красноармійськ, Донецька область), №38 (місто Новомосковськ, Дніпропетровська область) — за його словами, «було зроблено спроби фальсифікувати цифри протоколів». Саме тому, пояснив Охендовський, ЦВК прийнято рішення про необхідність повторного підрахунку голосів на окремих дільницях округів №30 та №50 з одночасним зверненням до правоохоронних органів. Однак, як заявив Охендовський, ці рішення викликали «негайну реакцію» — до Голови ЦВК у різних формах почали надходити «переконливі прохання» зупинитися та навіть прямі погрози. «За останній тиждень мені не раз натякали на те, що моя принципова позиція викликала серйозне невдоволення голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації Ігоря Коломойського», — заявив М. Охендовський. Водночас він висловив сподівання, що Коломойський не причетний до фальсифікацій на виборах, і спростував будь-які розмови про спроби підкупу окремих членів ЦВК, про які писали деякі ЗМІ.

Олександра КУЧЕРЯВА.

P.S. ***Коли верстався номер, від ЦВК надійшла інформація, що засідання, на якому мали оголосити остаточні підсумки голосування, розпочнеться пізно ввечері 10 листопада, після того, як буде отримано протоколи про підсумки голосування від тих ОВК з позначкою «уточнений», на які ще очікує ЦВК. І таких округів щонайменше два.***

Згідно з даними офіційного сайту ЦВК, за результатами опрацювання 100 відсотків протоколів окружних виборчих комісій, до Верховної Ради України проходять шість політичних сил: «Народний фронт» набрав 22,14% голосів виборців (3 487 766 голосів «за»), Блок Петра Порошенка — 21,81% (3 437 078), Об'єднання «Самопоміч» — 10,97% (1 729 131), Опозиційний блок — 9,43% (1 486 195), Радикальна партія Олега Ляшка — 7,44% (1 173 060), ВО «Батьківщина» — 5,68% (894 757). ВО «Свобода» не пройшла до парламенту із результатом 4,71% (741 968).

У НОМЕР

УКАЗ
Президента України

Про скорочення граничної чисельності працівників Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації

1. На зміну статті 3 Указу Президента України від 23 листопада 2011 року №1067 «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації» затвердити граничну чисельність працівників Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, у кількості 300 штатних одиниць.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
7 листопада 2014 року.
№862/2014.

Сумна епопея запорізького «Правого сектору» завершилася

Самозванці лягли обличчям в асфальт

«Голосу України» вже не раз доводилося звертати увагу на витівки начебто «Правого сектору» в Запоріжжі. Що то за контора і хто за нею стоїть, не було відомо нікому, але світилася вона найчастіше в потрібному місці і в потрібний час — щоб вирішити чиїсь бізнес-інтереси або хоча б дискредитувати місцевий Майдан.

Зважаючи на те, що ця ганебна діяльність продовжувалася місяцями і нікого особливо не цікавила, багато хто в Запоріжжі подумав, що й увесь «Правий сектор» такий. І ось лід скрес! Київський офіс згаданої партії оголосив, що ніякої структури «Правого сектору» в Запоріжжі не існує. А коли якісь самозванці і завелися, то вони вважаються такими, що офіційно розпущені. На підтвердження цього грізного циркуляру зі столиці приїхала озброєна група «ПС» і поклала обличчям в асфальт «групу товаришів» із символікою «Правого сектору». А вже далі затриманих було передано місцевій міліції. Неспражній «ПС» саме створював масовку під стінами Василівської ОДА, де все рахує-перераховує голоси сумнозвісна ОВК №79. Але за два тижні ті перерахунки до чогось таки призвели! Зокрема, на сайті Центрвиборчкому сталася зміна лідера тутешніх виборчих перегонів. На ранок понеділка замість Олександра Григорчука (голови профкому Запорізького залізорудного комбінату) на цілих 17 голосів уже вийшов уперед нинішній народний депутат Володимир Бандуров.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Котеляк Л.Л.:
Голуба Віктора Олександровича (номер посвідчення 347/01);

народного депутата України Луценко І.С:
Стопченка Максима Івановича (номер посвідчення 88/01).

Управління кадрів.

Співробітники СБУ в Сумській області затримали двох працівників Сумського об'єднаного міськвійськкомату за вимагання хабарів за відстрочку від призову під час мобілізації і зняття з військового обліку, *повідомляє наш власкор Владислав ЖМУРКОВ*

На Хмельниччині розлили і відправили у зону АТО двадцять тонн питної води. Загалом усі райони області щотижня туди направляють завантажені машини, довідалася наш власкор Ірина КОЗАК

Гра в мир триває. Але єдиних правил у ній немає...

Кремль продовжує нарощувати обсяги свого мілітаристського «туризму» на південному сході нашої країни. Нескінченним потоком у бік Донецька й Луганська через не контрольовані українською стороною ділянки кордону рухається бронетехніка, артилерійські установки та білі «гумконвої» з паливом і боєприпасами. Очевидно, усі ці гарматки і солдатиків азартний хлопчик Вова збирається пустити в хід, а не просто демонструє свій арсенал, щоб іншим хлопчикам завидно й страшно стало. У нього є очевидна й цілком обґрунтована мета — пробити сухопутний коридор у Крим, який він уже «награв», і при цьому ніхто з дорослих не дав по руках, не поставив Вовочку в куток і не сказав «Ай-ай-ай! Це не за правилами»… І тепер Вова, схоже, став залежним від придуманої ним же гри. У нього все готове для початку нового раунду.

Нині основне питання для аналітиків — який привід буде використано для завершення перемир'я і початку війни за Донецьку й Луганську області. Про це в студії Hromadske. tv заявив **головний наш переговорник, голова «Офіцерського корпусу» генерал-полковник Володимир Рубан**. На його думку, можливо два сценарії розвитку ситуації. Перший — силове розв'язання конфлікту, безперспективне для Криму у разі перемоги української сторони. Другий — процес переговорів, адже через українську територію можна забезпечувати поставки в Крим доти, поки Україна не придумає, як повернути його до свого складу.

У таборі терористів теж готові до перемовин із тристоронньою контактною групою (Україна-Росія-ОБСЄ) у Мінську, чергова зустріч якої нібито має відбутися на цьому тижні. У так званих ЛНР і ДНР навіть висунули своїх уповноважених представників, повідомляє РІА «Новости», посилаючись на прес-служби псевдореспублік. Раніше в спільній заяві самопроголошенці розкритикували українську владу за скасування закону про «особливий статус» Донбасу й заявили, що редакцію договору слід переглянути. Мовляв, вони мають намір запропонувати нову редакцію Мінського протоколу.

І ще один гострий момент у цій грі без правил продемонструвала **група «Інформаційний спротив»**, назвавши місію ОБСЄ «ширмою для агресивних планів РФ проти України» і відмовившись від співробітництва з нею.

«На останнє звернення представників ОБСЄ із проханням про зустріч і експертні консультації з координаторами групи «ІС» ми дали таку відповідь (прохання вважати її офіційною відмовою з нашого боку від контактів з цією організацією, з якою ми співпрацювали з весни 2014 року):

«Дякуємо за запрошення. Однак через останні події (мається на увазі звіт спостерігачів ОБСЄ щодо загибелі людей біля школи №63 у Донецьку в результаті обстрілу, як і факти, що мали раніше місце, співпраці ОБСЄ з терористами, та діяльність на користь агресора в особі РФ), ми, тобто група «Інформаційний Спротив», змушені відмовитися від контактів із представниками Вашої організації. Ми високо цінуємо зусилля й діяльність представників ОБСЄ з європейських країн. Проте, поки в ОБСЄ широко представлені громадяни Росії, ця організація, на наш глибокий жаль, дуже часто виступає в ролі ширми для агресивних планів РФ проти України. Через це ми вважаємо неможливою подальшу спільну роботу з цією організацією».

Схоже, гра в мир триває... Але єдиних правил у ній немає. Кожен грає за своїми. Занепокоєна Європа і Штати досі не визнали «ДНР» і «ЛНР» терористичними організаціями, а офіційний Київ усе ще проводить антитерористичну операцію там, де вже давно йде війна за участю діючих військ іншої держави. Головний же спонсор та ініціатор війни вперто не визнає своєї присутності в цій, нав'язаній ним самим, грі. Виходить, що на одному ігровому майданчику одні б'ють по м'ячу ногою, інші — биткою по голові... А арбітри ніяк не можуть зважитися на фінальний свисток.

Судячи з усього, ця гра затягнеться надовго. Яким буде її наступний тайм, намагається спрогнозувати військовий експерт, **координатор групи «ІС» Костянтин Машовець**:

«У нинішньому складі й структурі угруповання російських військ, що привільно розташувалося на теренах Донбасу, навряд чи наважиться на глибокі операції із далекосяжними цілями. І водночас воно цілком спроможне проводити успішно якісь локальні дії... Якщо так було «задумано із самого початку», то слідом за цим логічно постає питання про подальші плани злісного кремлівського курдупеля. Власне, чого він домагається такими половинчастими заходами?

Як воно є насправді, гадаю, найближчі дві-три тижні покажуть, а поки що вся «прогресивна громадськість» продовжує ворожити на кавовій гущі й губиться в здогадах, хапається за серцеві краплі та з маніакальною жадібністю стежить за найменшими новинами із «зони АТО»...

Путін, звісно, не дебіла або ідіота із затримками в розвитку вочевидь не схожий. Дії суїцидального характеру — це не його стиль... Отож плавно й повільно видихаємо, розтискаємо кулаки, але пильність все-таки не втрачаємо... Очевидно, що кривава й тотальна «заруба» ПОКИ що не входить у його плани (інакше вона б уже щосили палахкотіла). Швидше за все, пан Путін поверне на звичний йому чекістський шлях «гидот по дрібному», ударів нишком і спроб «пошелестіти готівкою» в темних кулуарах української політики. Це, звичайно, геть не означає, що «заблукалі» путінські «туристи» випаруються з Донбасу вже завтра. Зовсім навіть ні, цілком можливо, що станеться навіть навпаки (ще деяка їхня кількість тут з'явиться). Але вочевидь їх туристичні маршрути особливо заглибленими, наприклад, у бік Запоріжжя, Дніпропетровська або Харкова, не будуть».

Ольга ВАУЛІНА.

Про дезертирів. І уроки для інших

У Житомирській облдержадміністрації відбулася зустріч з бійцями 13-го батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади, які приїхали у відпустку із зони проведення антитерористичної операції. Йшлося, зокрема, про поліпшення підготовки мобілізованих, бо за короткий час неможливо підготувати бійця, який морально та фізично готовий до бойових дій.

— Наприклад, прийшли в серпні люди, десять днів вони побули на зборах десь у «Десні». Їх так звані спеціалісти там «навчили». Потім комусь у бою забракне виучки, а командиру доведеться батькам дивитися в очі, — каже головний сержант батальйону Ігор Скочко.

Комбат Олександр Порхун просив керівництво області добиватися внесення змін до законодавства, зокрема, посилити відповідальність для дезертирів. Бо солдат може «бігати» три місяці й отримати два роки умовно. Тоді він просто ходить і відмічається, а з армії звільнений, бо є судимість. А може, він для того спеціально «бігав», щоб його звільнили? — запитує комбат. Він наполягає на тому, що потрібно давати реальний строк позбавлення волі, щоб це було уроком для інших.

Військових із 13-го батальйону турбують питання, пов'язані з виділенням земельних ділянок, зокрема, те, що отримують їх у місцях, віддалених від обласного центру. Голова ОДА Сергій Машковський пояснив, що ділянки поблизу Житомира належать Міністерству оборони України, і тепер вирішується питання передачі їх у комунальну власність. Він пообіцяв:

— Питання виділення земельних ділянок тримаю на особистому контролі. Найближчим часом в облдержадміністрації проведемо нараду із сільськими головами Житомирського району, на яку запросимо і військовослужбовців із 13-го батальйону 95-ї бригади, щоб спільно розв'язати проблему.

Військовослужбовці нарікали: вони відправилися в зону АТО ще в березні, але через прогалини в законодавстві щодо надання статусу учасника бойових дій їхні сім'ї не отримують належних пільг. Процедура присвоєння статусу учасника бойових дій, на переконання Сергія Машковського, вимагає чіткого законодавчого врегулювання на державному рівні. Голова ОДА звернув увагу на те, що зараз керівництво Житомирщини займається і розв'язанням проблем соціального забезпечення сімей учасників АТО. В області опрацьовується два механізми: надання пільг на комунальні послуги або адресна матеріальна допомога.

Під час розмови бійці 13-го батальйону 95-ї бригади спростували інформацію про те, що вони не забезпечені належним чином теплим одягом, білизною та спальними мішками. За словами військових, проблем із цим у них немає.

Олексій КАВУН.

Житомир.

На знімку: під час зустрічі.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

ФОТОФАКТ

Ужгород, майже п'ятдесят закарпатських міліціонерів вирушили в зону АТО.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

З «Вільними людьми» й на фронті тепліше

Днями полтавські волонтери громадського об'єднання «Вільні люди» зібрали і передали бійцям у зону АТО 20 тонн вантажу. Серед того скарбу, як завжди, були теплі одяг та взуття, м'ясо свинини (знайомі фермери забили трьох кабанчиків), питна вода, консерви, яблука, картопля, цибуля. Однак із наближенням холодів представники об'єднання вирішили подбати передовсім про утеплення фронтових землянок, бліндажів, наметів, у яких топлять «буржуйками». Задля цього, крім дров, завантажили 10 тонн пелетів. Це нетрадиційне паливо ефективніше за звичайні поліна. Та й перевозити його зручніше. В умовах степової зони, де не так просто «добути» навіть дрова, така «альтернатива», як кажуть, на вагу золота.

Не забули полтавські «Вільні люди» і про душевне тепло для захисників Вітчизни. Останні, без сумніву, згадували рідну домівку, коли смакували пиріжками домашньої випічки. Аж три ящики тієї смакоти напекли волонтерки Наталя та Олена. До речі, активісти об'єднання вже збирають новий гостинець для солдатів. Його відправлять у прифронтовий Маріуполь.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтава.

ЦИФРА

Майже 380 сухих пайків

«MRE» вартістю 53 тисячі гривень привласнили в одній із військових частин оперативного командування «Південь» посадові особи, підробивши документи. Пайки надійшли як благодійна допомога. Про це нашому кореспондентові повідомили у військовій прокуратурі Південного регіону.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

Затримано колишнього контррозвідника

Голова СБУ Валентин Наливайченко: «Затримано колишнього начальника департаменту контррозвідки СБУ. Нині проводиться активна робота по затриманню всіх зрадників, включаючи колишнього очільника СБУ Олександра Якименка. Ці та інші високопосадовці часів Януковича роками працювали проти України, готували диверсії проти країни; сприяли, серед іншого, тому, що генерали ФСБ безперешкодно приїжджали до Києва та готували розстріл Майдану».

За інформацією офіційного сайту СБУ.

Конкурс в'язаних шкарпеток для захисників

Серед сотень пар в'язаних шкарпеток, виготовлених у Кіровограді з 7 по 28 листопада, оберуть найстильніші. На їх автора чекає приз — фотографія військового, повідомила волонтер громадської ініціативи «Армія SOS Кіровоград» Оксана Червонная. Решта теж не в програші, адже всі учасники відчуватимуть вдячність від своїх захисників.

Уже багато небайдужих долучитися до виготовлення теплих шкарпеток для кіровоградських військових. Наразі кілька їх десятків передали члени профкому Кіровоградського державного педуніверситету ім. В. Винниченка.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

Занепокоєна Європа і Штати досі не визнали «ДНР» і «ЛНР» терористичними організаціями

Терористи готують наступ

На Луганщині щодень посилюються обстріли підконтрольних Україні населених пунктів. Із «Градів», мінометів і артилерії були обстріляні населені пункти Золоте Попаснянського району, Кримське Новоайдарського району, Вільхове і Старий Айдар Станично-Луганського району. Найінтенсивніші обстріли з боку контрольованого бойовиками «ЛНР» Первомайська спостерігалися в місті Гірське Попаснянського району. Тут зруйновані приватні будинки, крім того, снаряд упав на територію місцевої школи, але, на щастя, не вибухнув. У Кіровську бойовики підірвали міст через річку Лугань, по дорозі до станції «Голубівка». Раніше спроби його підриву вже робили не раз. У Лутугиному місцеві жителі повідомляють, що «ополченці» ведуть підривні роботи на замінованих ними полях. За словами спостерігачів, бойовики збираються відкрити прохід для бронетехніки і, з усього видно, готують наступ.

Знову знеструмлена Станиця Луганська і кілька сіл цього району. Після того як ці території почали контролювати українські війська, тут стало налагоджуватися мирне життя. З'явилося світло, запрацювали казначейство, Пенсійний фонд та інші відомства. Однак для «ЛНР» це, як кістка в горлі. Резервна підстанція, що подавала електрику на ці населені пункти, перебуває в Новосвітлівці, окупованій бойовиками. Вони вивели її з ладу. Свої дії терористи пояснюють тим, що Станично-Луганський район — суміжна ворожа територія, і «свою» електрику «ЛНР» їй давати не буде. У відповідь на це керівництво області планує будувати нову лінію електропередач. Витрати за таким проектом фахівці оцінюють у 15 мільйонів гривень.

Тим часом у Свердловському районі помічено активне пересування російської військової техніки. За словами місцевих жителів, пересування танкових і артилерійських бригад вони бачили в районі селищ Червоний Партизан і Комсомольський. Крім того, у бік Луганська виїхало п'ять оперативно-тактичних ракетних комплексів «Іскандер», які сьогодні перебувають на озброєнні в армії РФ. Як повідомило джерело, наближене до свердловських бойовиків, місцеві «ополченці», що були вдома «на побивці», сьогодні роз'їжджаються по місцях дислокації. Кажуть, що за підтримки російських військових планують розпочати «широкомасштабний наступ». Українські військові заявляють, що готові його відбити.

Школярі потребують евакуації

Голова Луганської облдержадміністрації Геннадій Москаль зустрівся із представниками національних культурних товариств регіону й попросив у них допомоги у розв'язанні проблеми з відправленням дітей у безпечні регіони і країни. На Луганщині відновилися воєнні дії, у результаті чого низка шкіл знову опинилися на лінії вогню. Зруйновано снарядами школу в Тошківці, постраждала територія школи №15 у Гірському. Геннадій Москаль наполягає на тому, щоб вивезти всіх дітей із зони активних дій АТО. За його словами, сьогодні йдуть переговори з керівниками інших областей України й дипломатичними представництвами інших країн про створення спеціальних навчальних програм для дітей із прифронтових територій Луганщини. Він висловив занепокоєння тим, що в регіоні може повторитися донецька трагедія. «Таке ми можемо мати щодня, — вважає Москаль. — Будемо просити своїх сусідів — Польщу, Угорщину, Чехію, Словаччину, Румунію, Молдову допомогти нам».

Для захисників Щастя — теплий одяг

Луганська «Свобода» продовжує волонтерську діяльність, розпочату ще від початку бойових дій на Донбасі. Зокрема, обласним штабом ВО «Свобода» передано військовикам, які захищають місто Щастя, 20 комплектів теплого зимового одягу на суму 15 000 гривень. Крім того, «свободівці» продовжують привозити до українських блокпостів необхідні речі, воду, чай, мед, батарейки. «Допомогу українським бійцям «Свобода» вважає своїм обов'язком, — зазначив голова обласної організації Артем Заїка. — На цій війні за волю України, за визволення нашого рідного краю не може бути байдужих. Ми розпочали роботу Луганського обласного штабу з допомоги армії відразу після президентських виборів, коли наш передвиборчий штаб змінив профіль своєї роботи. Відтоді ми організовували збір коштів та речей, доправляли допомогу на фронтову лінію та у «ближній тил» і продовжуємо робити це зараз. Війна триває, тож часу розслаблятися просто немає!».

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

ХРОНІКА

Міна вибухнула, коли юнак тягнувся до Біблії

У селі Михайлівка Радивилівського району Рівненської області в неділю поховали 21-річного Назара Крохмаля, котрий був учасником бойових дій у зоні АТО. Він служив у роті снайперів. Був відважним бійцем. Загинув під час ворожого обстрілу. Як зазначають очевидці, Назар під час затишшя зняв бронежилет, сів біля бліндажа, аби почитати Біблію, і тут несподівано з боку противника почався артобстріл. Осколки від першої міни стали смертельними для солдата.

Назар Крохмаль став шостим у Радивилівському районі, хто загинув у зоні АТО та похований на рідних теренах. А загалом додому, на Рівненщину, 26 бійців зі сходу України не повернулися живими.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Млинів
Рівненської області.

На знімку: таким у світлій пам'яті залишиться Назар Крохмаль.

Фото із сімейного альбому.

Град, підсилений хімією

Минулої п'ятниці багатостраждальний населений пункт Трьохізбенка, розташований неподалік Луганська, одержав ще один «подарунок» від «визволителів», котрі по сепаратистському радіо жахають слухачів «злочинами проти людяності з боку українських силовиків» паралельно зі своїм «гуманним» обстрілом цивільних об'єктів та мешканців навколишніх сіл і містечок. «Уперше за час нападу на Україну, — розповіли нам військовики з 26-ї бригади, котрі виїздили на місце обстрілу, — агресор із системи «Град» застосував хімічні боєприпаси, надзвичайно підступні за механізмом дії і небезпечні для оточуючих».

Що це зробили саме росіяни, сумнівів немає: це підтверджує маркування «гостинців» і навіть дата виготовлення — 2013 рік. Як довела практика, тільки в «миролюбній» російській армії можуть купити в гастрономі за рогом такі «продукти першої свіжості».

Докладніше про наслідки цього та інших обстрілів у матеріалах з передової розкажуть кореспонденти «Голосу України», котрі зараз перебувають у зоні бойових дій.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

На знімку: хімічний «гостинець» потрапив на город власників будинку по вулиці Леніна, 119.

Фото надане фахівцями 26-ї бригади.

Міліцію Донеччини очолив кримський патріот

У Краматорську представили нового начальника ГУМВС України в Донецькій області — полковника міліції В'ячеслава Аброськіна. Його попередник на цій посаді Костянтин Пожидаєв подав у відставку у зв'язку із нормами закону «Про очищення влади». Представляючи нового головного міліціонера області, начальник департаменту кримінального розшуку МВС України Василь Паскал зазначив, що начальник ГУМВС є не просто досвідченим співробітником, а справжнім патріотом.

Раніше В'ячеслав Аброськін працював заступником начальника міськвідділу міліції Севастополя, але після анексії Криму залишився вірним присязі народу України. Полковника перевели на службу до департаменту кримінального розшуку МВС, а згодом міліціонер очолив спецгрупу, яка займалася розшуком і затриманням терористів, бойовиків і правоохоронців-зрадників. Зокрема, на рахунку групи — затримання заступника начальника міліції Дзержинська та працівника прокуратури Макіївки, які перейшли на бік самопроголошеної «ДНР». Крім того, група затримала низку ключових фігур серед бойовиків, у тому числі — особистого охоронця одного з лідерів терористів Ігоря Гіркіна (Стрєлкова). «Упевнений, за його голову терористами буде призначена премія в сотні тисяч доларів. Тому що мало хто зробив так багато системних успіхів на ниві боротьби з тероризмом на Донбасі, як В'ячеслав Аброськін», — написав на своїй сторінці у Фейсбук радник міністра внутрішніх справ Антон Геращенко.

Коментуючи своє призначення, В'ячеслав Аброськін пообіцяв сконцентрувати зусилля на відновленні авторитету міліції та закликав патріотів приходити на службу до міліції.

Главк базуватиметься в Маріуполі, куди переїхав цього літа.

Вл. інф.

Бойовики пішли... в письменники

Бойовики самопроголошеної «ДНР» захопили приміщення Донецької обласної організації Національної спілки письменників України. Озброєні люди зламали вхідні двері та зайняли приміщення. Співробітниця спілки, яка прийшла на роботу в понеділок, виявила в кабінеті представника «нової влади» — донецького письменника Михайла Білозерова, який не є членом спілки. Він оголосив здивованій жінці, що роботу організації припинено.

Стурбовані захопленням, до офісу приїхали деякі члени спілки. З боку бойовиків пояснення дав заступник коменданта Донецька Федір Березін, який є автором кількох книг фантастики та свого часу намагався вступити до НСПУ. Березін заявив, що представники «ДНР» зайняли приміщення на законних підставах, оскільки, мовляв, керівництво обласної організації Національної спілки відмовилося обговорювати «конструктивну співпрацю». «Українських письменників тут не буде!» — категорично резюмував заступник коменданта.

За його словами, протягом тижня вирішиться питання про створення нової письменницької організації «ДНР», яка діятиме в приміщенні Національної спілки. На розмову з донецькими літераторами Федір Березін прийшов із автоматом за плечем та кількома озброєними поплічниками. Мабуть, великими шанувальниками літератури. Співробітникам дозволили забрати з приміщення лише особисті речі і заборонили виносити подарований обласній організації комп'ютер та деяку іншу техніку.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

Чотири гранати для п'ятьох

Дивну терористичну групу затримали співробітники СБУ у Львові. Четверо жителів Львова і один з Рівненщини назвали себе «загоном імені Кузнєцова» та готували серію терактів в обласному центрі.

Як повідомила прес-служба СБУ, цих п'ятьох громадян України завербували спецслужби Росії. Терористи пройшли підготовку в таборі для найманців на території сусідньої країни. Їхня діяльність координувалася офіцерами військової розвідки Генштабу Збройних сил Росії. Зловмисники повинні були дестабілізувати ситуацію, налякавши населення вибухами на об'єктах транспортної інфраструктури та оборонно-промислового комплексу.

4 листопада усіх підозрюваних затримали. У п'ятьох терористів вилучили чотири гранати «РГ-42» та інструкції, як виготовляти вибухові пристрої. Найстаршому — 45 років, а наймолодшому — 36. Як вони могли чотирма гранатами дестабілізувати ситуацію в регіоні, залишається поки що таємницею. Очевидно, в росіян почалися проблеми із озброєнням, якщо «загін імені Кузнєцова» вони забезпечили лише чотирма гранатами.

Слідче управління СБУ розпочало кримінальне провадження за статтями 15 та 258 КК України — замах на злочин та вчинення терористичного акту.

Богдан КУШНІР.
Львів.

Бліцкригу не вийде!

РЕПОРТАЖ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зрозуміло, у реаліях наступальної агресивної політики Росії щодо України цей відрізок шляху є досить проблемним у разі реалізації північним сусідом загарбницького сценарію. У це важко повірити. У Сеньківці є монумент Дружби. Щороку, крім нинішнього, біля нього проводилися свята слов'янської єдності, фестивалі молоді, зібрання «афганців». Та, на жаль, схоже, повернення до цих багатотисячних зустрічей, ярмарків, наметових містечок, концертів буде не скоро. Російські війська, виконуючи накази В. Путіна, на Донбасі та Луганщині підступно обстрілюють українські села, міста, забезпечують бойовиків найсучаснішою технікою. Як після такого разом співати, веселитися, мітингувати про мир і дружбу на віки? Колони путінських танків, БТРів майже щотижня перетинають український кордон на південному сході. Тож від такого донедавна ніби миролюбного сусіда можна чекати всього. Апетити його та задуми непрогнозовані!

Після накопичення на території Брянської області весною 2014 р. великого багатотисячного наступального збройного формування нині його військові частини, підрозділи переважно відведені до населених пунктів їхньої дислокації, але сьогодні облаштовані місця їх базування утримуються під посиленою охороною. Сюди, у визначені райони, знову можуть перекинути танки, самохідні гармати, БТРи.

Чи зможуть у цьому зв'язку військові колони з півночі за три години опинитися в українській столиці?

Підполковник-прикордонник Олександр Дудко, який мене супроводжував з Чернігова до кордону, дещо втішив:

— Такого не станеться. Ви бачили, скільки ми проїхали мостів. Ось, наприклад, один з них. Коли було загострення ситуації, його замінували. Тут облаштували оборонний рубіж.

— Але ж у таких випадках наступаючі застосовують понтонні переправи.

— Берег у цьому місці впирається у ліс, а з другого — це болото. Треба витратити багатенько часу, поморочитися, щоб перейти річку.

Північні райони Чернігівщини справді мають багато природних перешкод: багатокілометрові болота, сотні маленьких річечок, плюс лісові масиви. Усе це, як зазначають прикордонники, може добряче сплутати плани агресора, якщо йому заманеться йти напролом найкоротшим шляхом. До того ж, нині всі ці можливі напрямки прориву військової техніки взяті під контроль і підсилені блокпостами, військовими підрозділами. Прикордонники останнім часом теж отримали додаткове озброєння, техніку, добре облаштували доти, бліндажі, пункти обігріву.

На Чернігівщині вже ведуться роботи з інженерного облаштування 183-кілометрового кордону з Російською Федерацією. Біля прикордонного пункту пропуску «Сеньківка» ми побачили виритий цього року двометрової глибини рів, який починався за кілька десятків метрів від вертольотного майданчика, на який свого часу прилітав В. Путін.

— Довжина цієї споруди становить 5 кілометрів, — пояснив перший заступник начальника відділу прикордонної служби «Гірськ» Сергій Сапунов. — Оскільки тут болотиста місцевість, то рів здебільшого заповнений водою. Техніці тут буде важко пройти! Також ще 6 кілометрів рову викопано біля Грем'яча.

Разом з офіцером піднімаємося на оглядово-спостережну вежу. Вона дає можливість тримати у полі зору чималий шмат багатокілометрової ділянки кордону. Наверху є оглядовий, захищений від вітру, пост, а також майданчик-«балкон».

Інженерне облаштування «чернігівсько-брянського» кордону згідно з урядовими рішеннями не передбачає будівництво «Стіни». Тим часом усе ж порівняно з нинішньою ситуацією система його захисту зросте на кілька порядків.

Вигляд з оглядової вежі системи суцільного візуального спостереження.

— Ми вже отримали днями 4 мільйони гривень для виготовлення металевих веж, — повідомив начальник Чернігівського прикордонного загону Ігор Тимчук. — Нині визначаємося із підприємствами, які їх можуть виготовити і виконати наші умови. Думаю, що у тримісячний термін вони будуть готові. Вежі виготовлятимуть 17-метрової висоти. Їх встановлюватимемо через кожні 15—20 кілометрів.

Щоправда, з останнім, за словами командира чернігівських прикордонників, буде не все так просто. Річ у тім, що зручні місця для монтування веж часто розташовані на розпайованій землі, на людських городах. На його думку, потрібно незабаром або урядовим рішенням, або на законодавчому рівні розв'язати цю проблему, щоб місцевим мешканцям швидко, без судової тяганини, можна було компенсувати ці земельні ділянки.

Начальник Чернігівського прикордонного загону Ігор Тимчук показує на карті укріпрайони.

ДО РЕЧІ

11 кілометрів протитанкового рову на найбільш загрозливих напрямках та 40 кілометрів річок, боліт на кордоні — це вже щось у відповідь на північну загрозу, тобто майже 50 кілометрів взяті під певний мінімум захисту.

Однак треба ще викопувати глибокий рів на прикордонній смузі завдовжки понад 130 кілометрів. Сьогодні цією роботою зайняті два екскаватори. Їхня продуктивність — в середньому 100 метрів на день. Отже, для реалізації цього проекту необхідно загалом 1300 днів, тобто кілька років. При цьому машини — благодійників, екскаваторники працюють за їхні кошти. А ще ж треба робити контрольно-слідову смугу, рокадну дорогу з гравійним покриттям. Зрозуміло, місцевій владі, підприємствам важко одночасно займатися і цим, і запезпеченням територіальних батальйонів продуктами, спорядженням. Тому пришвидшення введення у дію комплексу захисних прикордонних об'єктів на півночі Чернігівщини у подальшому залежатиме від стабільних державних асигнувань.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото автора.

Протитанковий рів.

Десантник врятував екіпаж БТРа

У люк бронетранспортера бойовики закинули гранату. Владислав Кузнєцов, 20-річний десантник 95-ї Житомирської аеромобільної бригади, зумів за лічені секунди викинути її. Екіпаж із семи бійців урятував, але сам залишився без руки.

— Вибух пролунав через секунду після того, як я викинув гранату через люк, — розповідає десантник. — Не встиг руку відвести, її так розтрощило, що довелося ампутувати. Нас усіх контузило. У мене після того проблеми зі слухом. Ще й осколками поранило. Але екіпаж живий. Навіть не віриться, що від загибелі всіх відділяли секунди.

Провідати десантника Владислава Кузнєцова приїжджали у Вінницький військово-медичний центр його колишні колеги по роботі зі Жмеринської залізниці.

Граната вибухнула в повітрі

Як розповів десантник, сталося це на околиці Лисичанська Луганської області. Бойовики окопалися далеко на підступах до міста. Десантники пішли у наступ. Рухалися на дванадцяти бронетранспортерах.

— Усі машини розтягнулися на значну відстань одна від одної, — каже Владислав. — Згодом кожен екіпаж потрапив у бій. У той момент, коли наш боєць застрибував через люк, слідом залетіла ручна граната. Впала вона на сидіння у мене між ногами. Якби в інше місце, часу дістати і викинути вже б не вистачило. А так одразу схопив — і у відкритий люк...

Солдат зізнається, що так швидко, як викидав гранату, нічого не робив у житті. Навіть не всі хлопці бачили, що саме залетіло в БТР. Зрозуміли це, коли пролунав вибух.

Рухатися далі на БТРі можливості не було, в машині пошкодило електрообладнання. Оглушені й контужені, десантники ледве вибралися назовні. І одразу потрапили під обстріл бойовиків. У кого було більше сил, той вогнем у відповідь прикривав висадку. На щастя, машина стояла паралельно до окопів, з яких лунали постріли, і можна було заховатися за броню. Але й тут було небезпечно. Дехто з бойовиків, за словами співрозмовника, цілився у щілини між колесами. Важке поранення отримав командир екіпажу старший лейтенант Максим Савченко. На жаль, врятувати його не вдалося. Він помер після того, як дісталися до місця дислокації підрозділу. Ще під час обстрілу по рації зв'язалися з командиром батальйону. Той перший прийшов на допомогу екіпажу. Забрав поранених. Дорогою дав команду перегрупувати сили. Через деякий час захисні редути бойовиків були взяті штурмом. Владислав каже, що дізнався про це в дорозі. Наші вояки не тільки здолали захист бойовиків, а й захопили чимало зброї, в тому числі броньовану машину.

— Першу допомогу мені надав наш фельдшер, — каже Владислав Кузнєцов. — У кожному екіпажі є медик. Зупинив кровотечу, вколов знеболювальне. Але доки доправили до місця дислокації, довелося ще не раз колоти. Якщо не помиляюся, отримав шість таких уколів.

До вертольота, як пояснив Владислав, їхали майже п'ять годин. Везли поранених у кузові вантажівок. Спочатку автомобілем «ЗІЛ», потім пересадили на «Урал». Бо дорога стала ще гірша. «ЗІЛ» міг не пройти. Їхали полями і лісами, постійно трясло. Далі — гелікоптером до Харкова. Там лікарі ампутували десантнику Кузнєцову кисть правої руки.

П'ять місяців на передовій

Ще восьмого березня рота, в якій служить Владислав Кузнєцов, залишила розташування частини у Житомирі і відправилася на кордон з Кримом.

— Відтоді ми жодного разу не поверталися до місця постійної дислокації, — каже десантник. — От рахуйте, уже п'ять місяць, як наша рота не мала перепочинку.

У повній бойовій готовності їхній перший батальйон був задовго до восьмого березня. Відколи почався Майдан і до кінця революції вояки залишалися в казармах, усім видали бронежилети. Десантники розуміли, що чекають команди йти на Київ. Але ситуація змінилася, і вони опинилися у Херсонській області. Несли службу на Арабатській стрілці, в Чонгарі, біля озера Сиваш. У травні переправили на Донеччину.

Їхній підрозділ брав участь у перестрілці з бойовиками другого травня біля Слов'янська, коли ті прикривалися мирними жителями. Тоді загинув ще один вінничанин — Петро Коваленко. Він теж з Житомирської 95-ї. Владислав каже, що з Петром служили в одній роті. Земляк врятував екіпаж, коли в нього влучили з підствольного гранатомета. Прийняв весь вогонь на себе і тим самим захистив хлопців, які були у нього за спиною.

«Я — солдат, і ні про що не шкодую...»

У центр до нього приїжджали друзі з Жмеринки, колишні колеги по роботі. До того як стати контрактником, Владислав три роки працював електромонтером на Жмеринській залізниці. Сергій Кушнір з дружиною Тетяною та Євген Матвеєв з дружиною Ольгою щиро раділи зустрічі. Євген — друг дитинства, разом з Владиславом ходили в одну школу, росли на одній вулиці. І досі зберегли дружні стосунки.

— Після біди, що сталася, я запитав Владислава, чи не жалкує про те, що пішов до війська, — розповідає Євген. — Я був здивований, коли почув від Влада, що він анітрохи не шкодує. Каже, якби була можливість, знову повернувся б у свою роту.

— Владислав ще під час роботи марив службою в десантниках, — розповідає Сергій Кушнір. — На роботу приходив у берцях і камуфляжі. Досяг свого.

Владислав — єдина дитина у батьків, вони, до речі, також працюють на залізниці. Хлопець не поспішав засмучувати маму поганою новиною. У телефонних розмовах казав їй, що все гаразд. Друг обмовився. Видав таємницю двоюрідній сестрі Владислава. А та вже пішла до його батьків. Ті одразу взяли білет на поїзд до Харкова.

Десантник щиро вдячний кожному з волонтерів, які опікувалися ним у військово-медичному центрі. Гарно відгукується про медиків. Каже, запам'ятовує імена та прізвища не всіх, але в душі відчуває щирість і тепло від кожного, хто переступає поріг лікарняної палати. Його сили волі можна тільки позаздрити. Попри все, хлопець постійно усміхається, жартує.

— Мабуть, у нашому суспільстві ще не було такого людяного ставлення один до одного, як тепер, — каже хлопець. — Якби так все збереглося і після війни!

Став студентом університету

Мати десантника, Галина Василівна, каже, що в сина нині сесія, заняття з ранку й до вечора. Після лікування Владислав повернувся додому і подав документи до Харківського університету Повітряних Сил України імені Івана Кожедуба. Перед тим він закінчив технікум. За словами матері, він дуже радів, що став студентом.

— Син навчається на заочній формі, — уточнює мама. — Він дисциплінований, відповідальний, тому під час занять не користується телефоном.

Галина Василівна розповіла, що протез поки що не замовляли. Лікарі кажуть, що рука ще не готова до протезування. Хлопець продовжує виконувати рекомендовані лікувальні процедури. Мріє про те, щоб поставили багатофункціональний протез. Читав, що за його допомогою можна навіть керувати автомобілем. У нашій країні таких не виготовляють. Відважний десантник сподівається, що знайдуться добрі люди, які підтримають фінансово, і він зможе замовити його за кордоном.

— Нам уже багато допомогли, — каже Галина Василівна. — Щиро вдячні кожному, хто відгукнувся на синову біду. Що сталося, те сталося, руку не повернути, треба жити далі, пристосовуватися до нових умов. Владислав не падає духом, і ми радіємо з того.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

P.S. Волонтери збирають кошти для потерпілого десантника на виготовлення протеза. Для тих, хто має можливість підтримати пораненого, повідомляємо номер рахунку банківської картки:

ПриватБанк: 5168755384637696 (Гніца Галина Василівна, мати солдата, її телефон — 067-693-85-00).

ТИМ ЧАСОМ

Узяли під опіку пораненого бійця

Під час благодійного ярмарку й аукціону на підтримку важкопораненого 24-річного бійця Руслана Карпеця студенти і викладачі Вінницького кооперативного інституту і коледжу зібрали сім тисяч гривень.

На завершення акції студенти провели флешмоб під девізом «Все для армії — все для перемоги!», під час якого записали відеозвернення до всіх навчальних закладів з пропозицією так само взяти під опіку когось із захисників незалежності держави.

— Раніше щороку ми проводили заходи на підтримку дітей-сиріт з одного із дитячих будинків, — розповіла кореспонденту «Голосу України» ініціатор акції кандидат економічних наук Ерна Мельник. — Після відвідання Вінницького військово-медичного центру студенти були одностайні, кого маємо підтримати цього разу. Саме в той час на лікування привезли пораненого Руслана Карпеця. Дізналися, що він пішов на війну добровольцем. Хлопець родом з Кременця Тернопільської області.

У бою під Дебальцевим Руслан втратив руку, її довелося ампутувати по саме плече, у нього роздроблена стегнова кістка та пошкоджена ліва нога. Щоб підтримати хлопця морально, студенти написали йому десятки побажань. На чотирьох листках ватману намалювали велике серце, розфарбували його у кольори державного прапора і на цьому фоні робили написи. Вгорі великими літерами читаються слова: «Руслане, ти — наш Герой!». Хлопець зрадів цьому більше, ніж зібраним коштам. Попросив почепити плакат над лікарняним ліжком. Запитав, чому немає фотографій дівчат, які так гарно бажали швидкого одужання. Пані Ерна каже, що тепер студенти готують відеозвернення до бійця, щоб він міг бачити і чути тих, хто виявив йому увагу. Крім того, і викладачі під орудою ректора інституту доктора економічних наук Анатолія Драбовського, і студенти продовжують збирати кошти від благодійників. Поранений сподівається на придбання протеза. Каже, після цього знову повернувся б на передову.

Мати Руслана пані Оксана, яку також запросили до участі в акції на підтримку сина, розчулена увагою незнайомих людей. Каже, майже щодня вінничани провідують сина, підтримують морально й матеріально. Їй пропонують для ночівлі житло, не беруть за це гроші. Особливу вдячність висловлює лікарям Олександру Фоміну та Сергію Шалигіну. Хлопець уже переніс п'ять операцій на плечі та шість на нозі.

Кошти на лікування пораненого Руслана Карпеця можна перераховувати за реквізитами: ПриватБанк, р/р 4149 4978 1297 4337 на ім'я Карпець Оксана; для юридичних осіб — ПриватБанк МФО 305299, код ОКПО 14360570, р/р 29244825509100.

Телефон матері бійця — пані Оксани 097-213-33-47.

Вл. інф.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...повінчалися — і на фронт

Нещодавно в полтавському Свято-Успенському кафедральному соборі обвінчалася молода пара — Марина та Сергій. Наречений лікувався в місцевому військовому шпиталі й наступного дня мав повертатися до своїх бойових побратимів на схід. Про наміри Сергія одружитися дізналися активісти волонтерської організації — Полтавського батальйону небайдужих, які постійно допомагають нашим бійцям. Вони звернулися до одного з фундаторів згаданого громадського об'єднання — архієпископа Полтавського і Кременчуцького Федора — з проханням благословити молодят на спільну життєву дорогу.

Той, звісно, не міг не погодитися й особисто провів таїнство вінчання з надією на те, що заступництво Всевишнього допоможе нареченому вистояти у боротьбі з ворогами України. На обряд вінчання наречений та головний свідок, який також вирушає на фронт, прийшли у літньо-осінніх військових одностроях. Тож волонтери, привітавши бійців із святковою подією, подарували їм обом зимові куртки та вручили пакунки з теплими речами.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

...у Рівненському ВПУ ресторанного сервісу і торгівлі допомагають воякам

Учні та педагоги Рівненського вищого професійного училища ресторанного сервісу і торгівлі зголосилися допомогти місцевим волонтерам. Ось уже тиждень у навчальному закладі майже триста учнів та 10 майстрів шинкують, квасять та маринують капусту, а ще готують борщові набори для солдатів. За словами заступника директора ВПУ Наталії Борисюк, овочі пожертвували місцеві фермери, а волонтери організували доставку. Долучили до процесу учнів першого та другого курсів.

Майбутні кухарі зізнаються, у такий спосіб вирішили підтримати українських вояків на сході, віддати їм часточку душі та сил, для того щоб їм було легше.

Загалом у закладі планують покришити для українських захисників 2,5 тонни овочів та приготувати сотні банок заправки для червоного борщу.

Про це повідомила наша постійна читачка з Рівного Людмила ДЕРКАЧ.

ЛИСТ ЧИТАЧА

Дякую за пам'ять про батька

Цими днями минає 10 років відтоді, як відійшов у вічність мій батько Саєнко Микола Іванович. Свого часу він був учителем фізичного виховання у трьох полтавських школах. Колеги та учні цінували його не лише як досвідченого фахівця, вчителя-методиста вищої категорії, ветерана праці з 41-річним педагогічним стажем. Батько був справжнім патріотом України. Тож із перших днів новітньої боротьби за незалежність став активним рухівцем, просвітянином, одним із фундаторів братства Святого апостола Андрія Первозванного та відродженої парафії Свято-Миколаївської церкви УПЦ Київського патріархату в обласному центрі.

Було нелегко, та він вистояв навіть після ударів міліцейських кийками-«демократизаторами»... Такими само діяльними патріотами нашої держави виховував багатьох своїх учнів, які працюють у різних куточках України. В цьому переконуюся й нині, коли вони телефонують, підтримують нашу родину, згадуючи батька. Знаю, що «Голос України» читають скрізь. Тож через газету хочу подякувати всім, хто знав Миколу Івановича Саєнка і зберіг у серці пам'ять про нього. Нехай вона буде вічною, а наші справи — гідними жертовної боротьби за волю тих, кого вже немає серед нас.

Олександр САЄНКО.
Полтава.

Десантник щиро вдячний кожному з волонтерів, які опікувалися ним у військово-медичному центрі

У Тернополі відкрили ще три соціальні аптеки. Тепер їх у місті сім. Ціни на ліки у таких закладах у середньому на десять відсотків нижчі, ніж у приватних, *повідомляє наш власкор Любов Левицька*

У суботу у Львові відбувся шостий з'їзд Всеукраїнського товариства «Лемківщина». В ньому взяли участь 150 делегатів з чотирнадцятьох областей України, *передає наш власкор Василь Нитка*

«Точка тепла» розпалює пристрасті

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

Минулої суботи на Театральному майдані Тернополя активісти молодіжного кліматичного руху провели акцію «Точка тепла». Ті, хто відвідав захід, отримали консультації з питань утеплення осель, щодо доступних енергоощадних технологій тощо.

Багато хто з присутніх ділився власним досвідом. Скажімо, будівельник з багаторічним стажем Микола Гой вважає, що найкращим варіантом утеплення під час будівництва є два шари цегли і шар пінопласту між ними. Бо нині, у передчутті холодної зими та у зв'язку з проблемами постачання газу, багато хто почав утеплятися. На багатоквартирних будинках з'явилися «латки» так званого точкового утеплення, коли квартири обклеюють плитами з пінопласту. Фірми, які цим займаються, ліцензій не мають, ніхто процес не контролює. А потім сусіди, які не утеплилися, скаржаться на сирість у власних домівках, де починає з'являтися грибок.

Проте у міськраді розробляють програми щодо повного утеплення багатоквартирних будинків. Частину коштів готові виділити з міського бюджету за умови активності мешканців, об'єднаних в ОСББ. Наразі визначають будинки, які найбільше потребують утеплення.

Попри це містяни мають чимало запитань і звинувачень до чиновників.

— Чому, — каже жителька обласного центру Тетяна Бабій, — коли така теплінь надворі (того дня температура у Тернополі сягала 18 градусів. — **Авт.**), батареї у квартирі гарячі і доводиться відкривати кватирки? А нам приходять рахунки на сотні гривень. Хіба це економія? Звичайно, добре, що молодь взялася пропагувати методи заощадження теплової енергії, але поряд з ними мають стояти чиновники і відповідати на актуальні запитання.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Дискусія між Тетяною Бабій (праворуч) та волонтером, студентом Тернопільського технічного коледжу Романом Борщем, була бурхливою.

Фото автора.

Півміста «заморозили»

Міський голова Херсона Володимир Миколаєнко наполягає на звільненні керівництва місцевої ТЕЦ. Він уже звернувся до міністра енергетики та вугільної промисловості України Юрія Продана, висловивши у своєму листі відверте незадоволення якістю підготовки ТЕЦ опалювального сезону.

З 26 жовтня нинішнього року на мережах, які вона обслуговує, сталося вже 59 аварій. Внаслідок цього без обігріву досі залишаються 106 багатоквартирних житлових будинків, п'ять медичних закладів, школа та дитячий садок, наголошують у прес-службі міськради. Тоді як на мережах комунального підприємства «Херсонтеплоенерго» (воно також обслуговує майже половину міста) аварій менше у кілька разів, і тимчасові перебої з теплом мали місце лише в шести багатоповерхівках. За президентства Віктора Януковича міськрада Херсона неодноразово робила заяви про необхідність передання ТЕЦ у власність громади, але державна влада до цих заяв дослухатися не бажала.

Вл. інф.

«Останній строк» нагородили у Бресті

Генеральний директор—художній керівник Брестського академічного театру драми Олександр Козак вручив колективу Рівненського облмуздрамтеатру нагороди XIX Міжнародного театрального фестивалю «Біла вежа — 2014», що відбувся у Бресті. Там вистава рівнян «Останній строк» удостоїлась нагороди в номінації «Краща вистава малих форм».

Повість «Останній строк» написана російським письменником Валентином Распутіним у 70-х роках минулого століття. Згодом з-під його пера вийшла драма спеціально для МХАТу, але ставили її й інші театри. Адаптував п'єсу для рівненського театру, переклав українською мовою, замінивши сибірську говірку поліською, рівненський письменник Віктор Мазаний. Ініціатором перенесення дії вистави з сибірської глибинки на терени Волинського Полісся став режисер, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка, народний артист України Володимир Петрів, чим наблизив дію вистави, героїв з їм властивим говором до місцевого глядача.

До речі, виконавиця головної ролі у виставі «Останній строк» рівненська актриса Ніна Миколаєва (Годунок) теж відзначена дипломом на фестивалі у Бресті в номінації «Краща жіноча роль».

Олександра ЮРКОВА.

На грип найменше хворіють у горах

За сорок п'ятий календарний тиждень року до лікарів з приводу захворювання на ГРВІ та грип на Закарпатті звернулися 3363 особи, що майже на вісім відсотків більше порівняно з попереднім тижнем. Про це повідомила начальник відділу Головного облуправління Державної санітарно-епідеміологічної служби Вікторія Дьордяй.

Серед тих, хто занедужав, дві третини — діти. Та до епідемічного порогу області ще далеко.

Найвищий показник захворюваності зареєстровано в Ужгороді, а найнижчий — у Тячівському та Міжгірському районах. Серед дітей найбільше недужих у віковій групі 5—14 років.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Ніщо і ніколи не розірве кровний зв'язок

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Майстрині з творчого об'єднання «Арта» **(на знімку)** взялися гаптувати не лише Черкаську, а й кілька східних областей, де учасники акції не встигли впоратися з роботою.

— Для нас велика честь творити вишиту мапу України, — поділилася заслужений художник України, керівник «Арти» Олександра Теліженко. — Ескіз створено з використанням прапорів усіх областей та Медалісу кримськотатарського народу. Ніхто і ніколи не розірве цей кровний зв'язок!

Окрім «Арти», до вишивання бралися усі охочі: студенти, школярі, пенсіонери. Шкодували, що мапа затримається у Черкасах недовго — її чекають ще в кількох містах. Останні стібки буде зроблено на столичному Майдані Незалежності у першу річницю Революції гідності.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Потяги «Інтерсіті+» проходитимуть і через Знам'янку

Пасажири Кіровоградщини зможуть скористатися потягами категорії «Інтерсіті+». Так, Укрзалізниця у зимовий період 2014/2015 років передбачила щоденне курсування поїздів цієї категорії сполученням Київ—Дніпропетровськ та Київ—Запоріжжя із зупинкою на станції Знам'янка-Пасажирська. Кіровоградці дуже сподіваються, що сервіс та зручність, запропоновані Укрзалізницею, значно відрізнятимуться від тих, що були в сумнозвісних потягах «Хюндай».

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Трояндами встелив собі дорогу до... в'язниці

Поспішаючи на побачення, 28-річний полтавець виніс із квіткового магазину одразу 25 троянд для своєї дами. При цьому кавалер «забув» розрахуватися за недешевий товар і просто накивав п'ятами... Однак невдовзі співробітники міліції нагадали йому про той боржок. Як і про те, що такий «подвиг» забудько здійснює вже не вперше.

Тож кримінальне провадження проти нього відкрито за статтею, що передбачає відповідальність за грабіж, учинений повторно. А значить, світить цьому романтику з великої дороги позбавлення волі терміном від чотирьох до шести років.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

ЦИФРА

На 20 днів залишилося води в Чорноріченському водосховищі для безперебійного водопостачання Севастополя. Однак ці 9,3 мільйона кубометрів міська влада планує розтягнути до березня.

Коли місто витратить майже 2 мільйони кубометрів, воду постачатимуть за графіком.

Вл. інф.

У родині луганчан народилася подолянка

Місцем народження молодшої донечки Уляни у родині луганчан Випирайленків став Старокостянтинів. Хоча на початку вагітності мати і подумати не могла, що народжуватиме далеко від дому. Рятуючись від війни, кілька місяців тому вона приїхала на Хмельниччину разом зі старшою донькою. Вагітну підтримували і соціальні служби, і місцеві волонтери. Допомога та увага були вкрай потрібні, оскільки весь цей час голова родини, який працює провідником на залізниці, міг лише зрідка навідувати родину. Загалом в області вже зареєстровано 1289 дітей, чиї батьки приїхали зі сходу та з Криму.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область

Шантаж не вдався

Протягом останніх двох років «Голос України» неодноразово повідомляв, як місцеві перевізники постійними страйками намагалися зламати міську владу Сум, щоб та дала добро на підвищення вартості проїзду у маршрутках з двох до чотирьох гривень. Черговий страйк з погрозами відбувся наприкінці жовтня. Влада натомість запросила спеціалістів Проблемної лабораторії «Центр соціально-гуманітарних аспектів регіональних досліджень» Сумського держуніверситету, щоб фахівці здійснили перевірку пасажиропотоку у маршрутках. Результат приголомшив. З'ясувалося, що рентабельність діючого нині тарифу в дві гривні становить 120%. Тож за час його дії (понад два роки. — **Авт.**) сумчани переплатили перевізникам майже 300 мільйонів гривень.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

«Революційне» святкування у Херсоні закінчилося нападом на репортера, повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ

На шахті–новобудові — «тиха година»

Через відсутність фінансування роботи на стратегічному для держави об'єкті — шахті № 10 «Нововолинська» — фактично зупинені. Зі ста мільйонів, передбачених у держбюджеті на цей рік, станом на середину жовтня на фінансування будівництва шахти реально надійшло лише 25,3 мільйона гривень. Гроші спрямовані на погашення заборгованості з заробітної плати шахтобудівників. Решта коштів з першого траншу фінансування поки не профінансовані Держказначейством.

— Якщо фінансування будови проводитиметься такими ж темпами, то залишок передбачених на цей рік грошей — 74 мільйони гривень — отримуватимемо декілька років, а необхідних для пуску в експлуатацію лави 500 мільйонів — протягом ще 15 років, — обурюється керівник дирекції по будівництву об'єктів Віктор Дук.

Мляве фінансування значно здорожчить зведення шахти. Адже навіть зараз, коли на Десятій «Нововолинській» роботи не проводяться, з неї потрібно відкачувати воду, вентилювати, проводити необхідні регламентні роботи. А це, за відсутності вуглевидобутку, мільйони даремно витрачених грошей. Зростає заборгованість з зарплати, електроенергії, обов'язкових платежів до бюджету. Соціальне напруження в колективі шахтобудівників зашкалює. Невже, аби їх почули у Києві, доведеться знову перекривати магістральні шляхи?! Між тим, нагадаємо, що за повного освоєння потужностей Десятя «Нововолинська» щодоби зможе видавати на-гора по три тисячі тонн вугілля. Його вже сьогодні чекають на теплових електростанціях західного регіону держави.

Так виглядає сьогодні панорама будівництва Десятої «Нововолинської».

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

Літературна імпреза проти чужої пропаганди

В Івано-Франківську відбувся літературний форум «Сторінками української книги». З нагоди Шевченкового ювілею та Дня української писемності та мови у Фортечній галереї «Бастіон» презентували сучасну українську книжкову продукцію місцевих видавництв та авторів **(на знімку)**.

Відкриваючи захід, заступник голови ОДА Сергій Адамович вдало зауважив, що «Відродження української книги є одним з основних пріоритетів нашої діяльності. Витісняючи з ринку російську пропагандистську літературу, потрібно забезпечити їй заміну у вигляді якісної сучасної україномовної книги».

За програмою презентації відбулись також дитячі читання та декламування віршів Т. Г. Шевченка іноземними студентами, які навчаються у місцевих університетах. Відомі поезії Кобзаря декламували учні молодших класів шкіл міста та області. Та особливу приємність викликали виступи майбутніх медиків, які приїхали на Прикарпаття з далекої Індії, які зізналися у розмові, що вже встигли всією душею полюбити Україну та її поетів. А їхній співвітчизник Чакраборті Анураг ще й співає українські пісні.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.
Фото Миколи МАЦЮКА.

Метрополітен столиці пропускає пільговиків тільки за «Картками киянина»

Із 9 листопада у столичному метро змінився порядок пропуску для деяких пільговиків. Як повідомляє прес-служба київського метрополітену, для інвалідів, батьків багатодітних родин та тих, хто доглядає за дітьми-інвалідами, безплатний проїзд дозволено виключно за «Карткою киянина». Представники інших пільгових категорій, як і раніше, під час проходу пред'являтимуть відповідне посвідчення. Жителі столиці, які ще не отримали «Картки киянина», для її оформлення можуть звертатися до районних управлінь праці та соціального захисту населення або до Департаменту соціальної політики КМДА.

КОМЕНТАР ЮРИСТА

Насамперед слід урахувати, що працівники метрополітену не мають права відмовляти в безплатному проїзді особам, яким законодавством установлено пільгу на безплатний проїзд у громадському транспорті. При цьому не має значення, чи є в таких осіб «Картка киянина». Зазначена картка надає право на пільговий проїзд тільки певним категоріям киян, які за законодавством не мають такого права. Зокрема, приміром, пенсіонери-кияни, які не мають статусу ветерана праці (ветеранами праці за загальним правилом визнаються громадяни, що мають трудовий стаж 40 років (для чоловіків) і 35 років (для жінок) і які вийшли на пенсію. Статтею 6 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» для деяких категорій громадян установлено зменшений трудовий стаж, що дає право на одержання статусу ветерана праці).

Отже, підставою для безплатного проїзду у громадському транспорті для громадян, яким таку пільгу встановлено законодавством, буде відповідне посвідчення, що підтверджує певний правовий статус, а не «Картка киянина». Якщо такому пільговику буде відмовлено в безплатному проїзді, то цю відмову можна оскаржити безпосередньо керівництву метрополітену або в судовому порядку.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

У Житомирській обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Олега Ольжича вручили нагороди переможцям п'ятого регіонального конкурсу «Краща книга року».

На знімку: заступник голови ОДА Ярослав Лагута вітає дитячу письменницю Марію Пономаренко з перемогою в номінації «Світ дитинства».

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.

Підірвали паб, у якому збирали допомогу для бійців і переселенців

Унаслідок вибуху, який стався у неділю увечері у центрі Харкова, постраждали 13 осіб. Усіх їх з пораненнями різного ступеня тяжкості доставлено до медичних установ міста.

Обласне управління СБУ кваліфікувало вибух у рок-пабі «Стіна» як теракт. Досудовим розслідуванням за фактом надзвичайної події керує прокуратура Харківської області. Правоохоронці поки що не коментують ситуацію та не повідомляють про деталі події. Один із співробітників кафе заявив, що перед самим вибухом невідомий залишив поруч із барною стійкою пакет.

Директор закладу вважає, що стався теракт. За його словами, співробітники пабу збирали допомогу для учасників АТО та переселенців з Донбасу. Версію вибуху газу він виключає.

Варто відзначити, що неподалік від цього кафе розташований офіс організації «Патріот України». Багато учасників цієї організації та бійці добровольчих батальйонів були завсідниками «Стіни».

Микола КОСИЙ.
Харків.

ПРЕС-СЛУЖБА МВС УКРАЇНИ:

Унаслідок вибуху в рок-пабі «Стіна», розташованому в центральній частині Харкова, постраждало 13 осіб, усі вони харків'яни. Двоє з них перебувають у тяжкому стані. За попередніми даними, у приміщенні закладу спрацював вибуховий пристрій. Для розкриття резонансного злочину створена міжвідомча слідчо-оперативна група у складі досвідчених фахівців УСБУ, прокуратури та ГУМВС України в Харківській області. Усі необхідні слідчі та оперативні дії тривають.

За інформацією офіційного сайту МВС України.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...тариф тримається на «вольовому рішенні»

Влада Севастополя вирішила взяти під контроль пасажиропотік на міському морському транспорті. Для цього на причалах установлять турнікети. Причому фінансування цього проекту збираються покласти на перевізників, з якими у влади останнім часом дуже напружені стосунки.

Нагадаємо, що влітку морські транспортники різко підняли плату за проїзд із 10 до 15 рублів (з 3,3 до 5 гривень). Влада вольовим рішенням змусила знизити ціну до 12. Проте навіть така вартість занадто висока для жителів північної сторони Севастополя, які змушені щодня добиратися на роботу, до школи, поліклініки і у різних справах у центр міста з віддаленого району. На початку листопада, почувши прохання населення, що сподівається на «соціальну справедливість», влада знову без вагомого економічного обґрунтування змусила перевізників знизити ціну квитка на катер до 10 рублів. Але це, судячи з інформації заступника «губернатора» Севастополя Сергія Литвинова, ненадовго. З нового року тарифи переглянуть.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

...«Залізний Фелікс» встояв

У Запоріжжі було зроблено невдалу спробу знести пам'ятник Дзержинському.

Активісти принесли кілька лотків яєць та набір курячих ніжок. До підніжжя... Хтось із комуністів вибив лоток з рук. Почалося щось схоже на бійку, і пролунав клич: раз так, то звалимо! Десь, як той рояль у кущах, знайшовся альпіністський трос, якого накинули на пам'ятник. Та будь-який експромт, напевне, варто готувати не менше тижня. Бо гранітні блоки пам'ятника Дзержинському в 1977 році, виявляється, нанизували на металевий стрижень, забетонований в основу. Тож без потужної техніки — одними руками — знести подібну конструкцію неможливо. Що і довели подальші спроби. А через годину приїхала міліція і перебрала трос в свої руки... На тому, власне, все під пам'ятником і закінчилося. Отже, чекаємо нових судів і нових засуджених?

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

...готують кадри для фермерських господарств

У Рівненському центрі профтехосвіти державної служби зайнятості розпочняється Тиждень професій сільськогосподарської галузі. У програмі — конкурси професійної майстерності, семінар-презентація для роботодавців, день відкритих дверей для фермерських родин, екскурсії слухачів на підприємства агропромислового комплексу, майстер-класи та виставки навчальної літератури.

Основною базою, де слухачі опановують професії сільськогосподарського профілю, є навчальне відділення у селі Олександрія Рівненського району. Для забезпечення освітнього процесу тут створено 12 навчальних кабінетів і стільки ж майстерень, 2 лабораторії, парк сільськогосподарської техніки, легкових та вантажних автомобілів. Також обладнано теплицю, пасіку, функціонує навчальне господарство, яке співпрацює з Інститутом сільського господарства Західного Полісся Національної академії аграрних наук.

Рівненський центр профтехосвіти державної служби зайнятості співпрацює з багатьма агроформуваннями Рівненщини та сусідніх областей, навчаючи на їхнє замовлення робітників фермерського господарства, трактористів-машиністів, водіїв транспортних засобів, слюсарів з ремонту автомобілів, рихтувальників, слюсарів-ремонтників та інших кваліфікованих робітників.

За словами директора Рівненського обласного центру зайнятості Івана Ткачука, метою Тижня є презентація роботодавцям можливостей підготовки кваліфікованих працівників, розширення співпраці та вдосконалення навчального процесу.

Про це повідомила фахівець із зв'язків з громадськістю та ЗМІ Рівненського обласного центру зайнятості Світлана СТЕЛЬМАЩУК.

Завдяки спрощеному порядку отримання субсидії кількість сімей, яким вона призначатиметься, зросте до 1,6 млн. (Мінсоцполітики)

«Якщо повідомлення про нове вторгнення Росії в Україну підтвердяться, це має призвести до негайного підвищення рівня санкцій з боку США та ЄС. Більше того, ми повинні також забезпечити наших українських партнерів військовими можливостями, щоб захистити свою суверенну територію та протистояти агресії Путіна», — переконаний американський сенатор республіканець Джон МАККЕЙН. За його словами, якщо Захід цього не зробить, Путін «і надалі намагатиметься поглинути все більше і більше України для своєї нової Російської імперії».

«Эхо Москвы» втрачає хвилю

Популярну російську радіостанцію «Эхо Москвы» можуть закрити вже цього тижня. Причина: її журналісти не є путінськими патріотами. Так, репортер Олександр Плющев посмів вести репортаж із Донецького аеропорту, де не «українські фашисти», а російськомовні українці воюють із окупантами з Росії.

У Державній Думі вирішили, що це «виправдання воєнного злочину» і зажадали, щоб журналіста звільнити з роботи. В головного редактора радіостанції Олексія Венедиктова інша думка. Але в конфлікт втрутився власник «Эха Москвы» — російський «Газпром». Наказом генерального директора «Газпром-Медіа Холдингу» Михайла Лєсіна журналіст був звільнений, хоча за законом звільнити може тільки головний редактор, тобто Венедиктов.

Другий «злочин» журналіста «тяжкіший». Сталася трагедія — у Червоному морі потонув син нинішнього голови адміністрації президента РФ Сергія Іванова. Плющев висловив думку, мовляв: «Бог справедливий, нічого не забуває». Річ у тому, що син чиновника рік тому, перебуваючи за кермом автомобіля, збив на смерть на пішохідному переході жінку похилого віку. Але до в'язниці не сів.

У провладних ЗМІ розгорнуто цькування «Эха Москвы». «Тисячі чесних росіян вимагають закрити радіостанцію». Відкритим текстом думські патріоти стверджують, що радіостанція — «агент іноземного впливу»...

У Росії «усі незалежні ЗМІ («Эхо Москвы», «Ежедневный журнал», «Грани», «Каспаровюру», телеканал «Дождь») під різними приводами закриваються нинішньою путінською владою». Уся справа в тому, що лише в цих небагатьох ЗМІ масовий слухач і читач може зустріти точку зору, яка відрізняється від тієї, що безальтернативно панує на всіх федеральних каналах. Фахівець із соціальних ЗМІ-комунікацій **Ігор Яковенко в інтерв'ю «Голосу України» заявив,** що «99 відсотків російських федеральних ЗМІ скоюють злочини щодня, сім днів на тиждень, розпалюючи й організовуючи війну своєї країни проти сусідньої держави — України. Росія стрімко рухається убік КНДР».

Журналіст-правозахисник Олег Панфілов, коментуючи цькування «Эха Москвы», заявив «Голосу України»: «... російська журналістика вмирає. Останні 14 років вона вмирала з великим задоволенням, так і не зрозумівши переваг свободи слова. Російській владі демократія не потрібна, і за радянською звичкою із «працівників засобів масової інформації і пропаганди» зробили те, що потрібно владі — вони продалися».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

У Парижі в українському культурно-інформаційному центрі при Посольстві України у Франції з успіхом пройшов концерт хорового співу юних киян і львів'ян «З Україною в серці».

Фото Романа СУЩЕНКА (Укрінформ).

ПЕРЕВАГИ АСОЦІАЦІЇ З ЄС

Угода про асоціацію між Україною та ЄС містить положення щодо енергетичного співробітництва, ключовим елементом якого є поглиблення енергетичної безпеки, розвиток належної інфраструктури, посилення ринкової інтеграції, використання поновлювальних джерел енергії. Участь України в Європейському енергетичному співтоваристві (ЄЕС) та належне виконання зобов'язань у рамках членства відкриють такі переваги:

- ***досягнення прозорості ринку газу та електроенергії, де б була реальна конкуренція між постачальниками — це давало б споживачам менші ціни та кращий вибір;***
- ***збільшення інвестицій в енергетичну галузь;***
- ***скорочення споживання викопних енергоресурсів, що зменшить залежність української економіки від імпортних енергоносіїв та покращить довкілля;***
- ***ефективне використання експортного потенціалу української енергетики;***
- ***можливості для українських компаній виходити на внутрішній енергетичний ринок ЄС.***

Токіо знову готується до візиту Путіна

Японія приступає до «конкретної підготовки» візиту Володимира Путіна на наступний рік, заявив учора на прес-конференції в Токіо генеральний секретар японського уряду Йошіхіде Суга. Про це йшлося під час особистої зустрічі японського прем'єр-міністра Шіндзо Абе та президента РФ «на полях» саміту АТЕС (Азійсько-Тихоокеанського економічного співробітництва), що проходить у Пекіні 10—11 листопада. Як відомо, візит Путіна до Токіо мав відбутися ще цієї осені. Але через агресію РФ стосовно України його було перенесено.

«Між двома лідерами відбувся відвертий обмін думками», — заявив Суга. Як щодо економічних питань, так і проблем міжнародної політики. Коментуючи ці перемовини, подробиці яких залишилися, зрозуміло, «за кадром», інформаційне агентство «Кіодо» зазначає, що Японії зараз важливо визначитись, як поєднати підтримку політики свого союзника — США з прагненням добитися «прогресу у зв'язках з Москвою», зокрема щодо укладення мирного договору та повернення «північних територій».

Не менше уваги привернула зустріч на тих же «полях» саміту лідера КНР Сі Цзіньпіна та японського прем'єра Шіндзо Абе. Очільники двох держав не зустрічалися майже три роки. Офіційних повідомлень про зміст зустрічей поки що немає. Однак ЗМІ з посиланням на МЗС Китаю повідомляють про позитивні зрушення у відносинах двох «китів» азійської економіки та світу, відновлення політичного й дипломатичного діалогу.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

ФОТОФАКТ

Останки тіл пасажирів малайзійського «Боїнга-777», збитого в небі над Донбасом, відправили з Харкова в Нідерланди. В церемонії відправки взяв участь міністр закордонних справ Королівства Нідерланди Берт Кундерс.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

ПЛАНЕТА

У Греції загорілася ТЕЦ, 12 осіб постраждало

У неділю в грецькому місті Птолемаїда (північна Греція) виникла пожежа на місцевій ТЕЦ. Вогонь поширився після займання кабелів у підземних приміщеннях 4-го енергоблока. 12 працівників, які були на зміні й опинилися у зоні пожежі, отримали опіки дихальних шляхів через палаючий пластик і виділення небезпечного для бронхів диму. На щастя, за словами лікарів, загрози для їхнього життя немає.

За попередніми даними, пожежа виникла через коротке замикання і самозаймання вугілля.

У Болгарії розпочав роботу новий коаліційний уряд

Парламент Болгарії затвердив персональний склад Ради міністрів, який вдруге очолив лідер партії ГЕРБ Бойко Борисов. Його кандидатуру підтримали 149 із 240 депутатів.

Більшістю голосів схвалено й нову структуру уряду. В ньому будуть чотири віце-прем'єри та 17 міністерств. Учора почалося формування другого ешелону виконавчої влади. Міністри за квотним принципом підбирають собі заступників і керівників агентств, а також інших служб, що входять до структури міністерств.

Олександр БІЛИК.

ЦИФРА

80 відстоків

жителів Каталонії підтримали ідею незалежності своєї автономії від Іспанії. Це — результати недільного опитування, участь у якому взяло понад два мільйони каталонців.

Протести в Мексиці не припиняються шість тижнів

У Мехіко під час антиурядових протестів група демонстрантів підпалила двері президентського палацу, який в цей час був порожнім. Адже використовують палац для офіційних церемоній, а президент живе в іншому місці, **повідомляє «Євроньюз».**

Так завершилася мирна демонстрація, учасники якої вкотре вимагали проведення чесного розслідування зникнення 43 студентів — молоді люди у вересні вийшли на акцію протесту в місті Ігуала і були затримані поліцією. Відтоді їх вважають зниклими безвісти, але неофіційно визнають, що, найімовірніше, їх було убито. Серед підозрюваних у причетності до зникнення студентів — представники тамтешнього злочинного угруповання та мер міста Ігуала, якого вже затримало слідство. Протести в країні не припиняються уже шість тижнів.

Росія—Китай: дружба міцнішає

Президенти Росії та Китаю підписали меморандум про поставки російського газу до КНР із родовищ Західного Сибіру. Як відомо, до Пекіна Путін прибув для участі в саміті Азійсько-Тихоокеанського економічного співробітництва. Загалом Росія і Китай підписали 17 документів про співпрацю в газовій галузі. Прямі поставки планують розпочати 2019 року, **передає «Євроньюз».**

Тим часом російський опозиційний політик Борис Нємцов на власній сторінці у мережі Facebook назвав продаж газу в Китай «великою аферою». «Проект коштуватиме дорожче 55 млрд. доларів США, і він збитковий. Саме тому експорт у Китай буде звільнено від податку на добуток корисних копалин. Не виключено, що надалі доведеться і від експортних мит звільняти. Ось і виходить, що російський народ буде субсидувати експорт в Китай. Примітно, що в Європу газ продають за значно вищими цінами...» — пише Б. Нємцов.

Ймовірність занесення вірусу Ебола в Україну висока (МОЗ)

«Чорна мітка» для директорів

Більшість підприємств — забруднювачів атмосфери Дніпропетровщини продовжують ігнорувати всі екологічні норми й на постійні попередження щодо необхідності впровадження природоохоронних заходів фактично не реагують. Таким безвідповідальним виробникам влада й громадські організації оголосили «каральну» кампанію. Як попередження їм тепер вручають... «чорну мітку».

Вручення «чорної мітки» керівництву ТЕС.

ЗА ЗАГРЯЗНЕНИЕ ДНЕПРОПЕТРОВЩИНЫ ПРОМЫШЛЕННЫМИ ОТХОДАМИ

ДОВІДКОВО

Придніпровська ТЕС займається виробленням електричної й теплової енергії за рахунок спалювання твердого палива. Природний газ і мазут використовують для розпалювання котлів і підсвічування факела. Потужність становить 1765 МВт. ТЕС є найбільшим забруднювачем атмосферного повітря Дніпропетровська, посідаючи четверте місце в області за обсягами викидів забруднювальних речовин в атмосферне повітря. За 2013 рік загальний обсяг викидів від підприємства становив майже 83 тисячі тонн: за сім років ця цифра збільшилася на понад 12 відсотків.

Підписався — виконуй

Першим «мітку» від заступника голови облдержадміністрації Бориса Філатова і представника громадської організації «Зелений світ» Павла Хазана одержало керівництво Придніпровської ТЕС. За даними «Зеленого світу», щороку ТЕС викидає майже 83 тисячі тонн забруднювальних речовин — близько 83 кілограмів на кожного жителя обласного центру. Щоп'ятниці підприємство відключає фільтри, і промислові викиди потрапляють у житлові масиви. Тому в попередженні зазначено конкретні вимоги щодо припинення несанкціонованих викидів — із вказівкою термінів виконання природоохоронних заходів.

— Ми хочемо, щоб ці «чорні мітки» змусили керівництво ТЕС замислитися. Вимагаємо, щоб ТЕС установила всі передбачені проектом фільтри, використовувала якісніше паливо, — заявив Павло Хазан. — Підприємство має виконувати програму поліпшення стану довкілля на 2007—2015 роки, під якою його керівництво підписалося.

Громадські активісти впевнені, що станція може нормалізувати викиди вже сьогодні. Достатньо хоча б не відключати вже встановлені фільтри. А також терміново розпочати роботу зі створення системи моніторингу над проектом модернізації технологічного процесу.

Якщо господарі не зрозуміють...

Як повідомили «Голосу України» в облдержадміністрації, уже розпочато переговори з керівництвом компанії ДТЕК, якій належить Придніпровська теплова електростанція. Компанія обіцяє врахувати вимоги обласної влади й громадськості і вже взялася за розробку відповідних планів з реконструкції підприємства і встановлення нових фільтрів.

— Думаю, найближчим часом буде проведено належні першочергові заходи, які дадуть змогу знизити рівень викидів в атмосферу, — наголосив заступник голови ОДА Борис Філатов. — Також ДТЕК обіцяє протягом дев'яти місяців установити нові очисні споруди.

Найближчим часом такі екологічні «чорні мітки» можуть одержати й інші підприємства — забруднювачі атмосфери. Наступне в черзі на її одержання — керівництво заводу імені Петровського.

... — потрібно знімати пільги

Нині в регіоні діє Програма поліпшення екологічного стану області за рахунок зменшення забруднення довкілля основними підприємствами-забруднювачами на 2007—2015 роки. До неї ввійшло 25 підприємств, які дають 98 відсотків усіх викидів.

Через цю програму підприємство вписує заходи, які воно має виконати — і за це воно звільняється від сплати за викиди. Водночас, якщо заплановані заходи в строк не виконано, то управління екології має зняти пільги й нараховувати плату.

— А на ділі підприємства в строки заходи не виконують, звертаються до обласної ради, яка ухвалювала програму, з проханням перенести терміни. І такі перенесення відбуваються з року в рік, — розповів «Голосу України» депутат міськради, член комісії з охорони здоров'я й екології, який був заступником начальника облуправління охорони навколишнього природного середовища Вадим Гетьман. — Цього робити не можна, адже підприємство з самого початку заявляло про строки — чому тепер вимагають їх перенесення? Це неправильний підхід. Не встигли — платіть у бюджет у п'ятикратному розмірі.

В ОДА наголошували на тому, що їхня підтримка громадськості в екологічному питанні викликана не політичною доцільністю чи бажанням сподобатися виборцям. Представники обласної влади, як і інші жителі регіону, зацікавлені в нормалізації екологічної ситуації.

На словах чиновники адміністрації погоджуються, що можна довго думати про економічну складову, однак ці питання не можна перекладати на здоров'я людей.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

ДО РЕЧІ

Вимоги «чорної мітки» до Придніпровської ТЕС:

1. Терміново виконати заходи, передбачені Програмою поліпшення екологічного стану Дніпропетровської області за рахунок зменшення забруднення довкілля основними підприємствами-забруднювачами на 2007—2015 роки.

2. Надати можливість установити постійний пост громадського екологічного контролю на території підприємства.

3. Розробити й впровадити систему екологічного моніторингу підприємства відповідно до міжнародних стандартів.

4. Забезпечити темпи зниження викидів в атмосферне повітря не менш ніж сорок відсотків на рік.

5. Розробити й впровадити програму переходу підприємства на вугілля високої якості — відповідно до сучасних європейських норм.

АКТУАЛЬНО

Брак ресурсів має спонукати до роздумів

Нині для нашої країни як ніколи актуально постала енергетична тема, що так чи інакше пов'язана з екологічною. Якщо говорити загалом у масштабах планети, то, за оцінками експертів, запаси нафти буде вичерпано протягом 30—40 років, вугілля може вистачити на довше, однак і з ним проблем не уникнути, а отже, людству варто замислитися над альтернативою вже зараз, ну, а нам, українцям, тим паче. Нинішня політична ситуація на Євразійському континенті, включаючи і військовий конфлікт на сході України, пов'язана передусім з ресурсною, енергетичною і, відповідно, екологічною проблемами. Адже голі безплідні землі ніхто не завойовуватиме.

Тож повернімося до розв'язання енергетичної проблеми. Зокрема, до джерел енергії, які можна відтворити. А це енергія сонця, вітру, рік, морських припливів, внутрішнє тепло Землі тощо. У майбутньому вони можуть стати серйозними джерелами світової енергетики. Їх ще називають нетрадиційними, або альтернативними. Хоча поки що значної альтернативи традиційним джерелам вони не створюють через свою невелику частку. А отже, і коефіцієнт корисної дії від їх використання малий. Тому людині варто було б замислитися над збереженням того, що маємо. І це може робити кожен. Так, наприклад, пересівши на велосипед, ми не тільки вирішимо питання заторів, а й заощадимо бензин та зменшимо викиди від його згорання. А ще ми можемо замінити електролампи розжарювання на люмінесцентні (енергозберігаючі) та світлодіодні, які до того ж служать удесятеро довше.

ДО РЕЧІ

Світлодіодна лампа, встановлена при народженні дитини, працюватиме до закінчення нею навчання у ВНЗ.

Давайте відмовимося від великих плоских телевізорів, які використовують учетверо більше електроенергії, ніж традиційні на основі електронно-променевої трубки.

А ще було б добре перейти на енергозберігаючі (і комфортніші) швидкісні електропоїзди. Щоправда, це вже не залежить від простих людей, але, можливо, варто задуматися над цим питанням урядовцям.

Якщо говорити про серйозніші масштаби, то тут проблему можна було б розв'язати, поставивши на службу людині керовану термоядерну реакцію.

Проте щоб усе це відбулося, треба змінювати наше ставлення до природи, формувати новий екологічний імператив. Навіть те, що ми сьогодні знаємо про навколишній світ, про природу, свідчить про певну деградацію.

Чому, наприклад, така тіньовитривала лісова рослинка як квасениця звичайна, або заяча капуста, у похмуру погоду і на ніч складає пластинки трійчастих листочків і закриває на ніч пелюстки? Мабуть, вона так береже енергію. Тож бережімо її і ми.

Одне слово, енергетична криза має і позитивний бік. Вона спонукає, змушує шукати нові види та джерела енергії і заощаджувати ті, що маємо.

Володимир ГЕТЬМАН,
викладач Київського національного університету, кандидат географічних наук.

У Донецькій області зібрано 2,5 млн. тонн зернових і зернобобових культур за середньої врожайності 34,8 ц/га. Під урожай–2015 озимими засіяно 413,2 тис. га (90,3 відсотка від плану) — *«АПК–Інформ»*

У країні загалом уже намолочено 59 млн. тонн зерна, зокрема 22,3 млн. тонн кукурудзи — *Мінагрополітики*

Поле, яке родить знаннями про землю

130 років тому на околиці Полтави з'явилася постійно діюча аграрна науково–дослідна установа

НАДБАННЯ

В обласному центрі відзначили 130-річчя від дня заснування Полтавської державної сільськогосподарської дослідної станції імені Вавилова. Урочистості з цієї нагоди почалися з відкриття на її головному корпусі меморіальної дошки Борису Черепахіну — першому керівникові тоді ще Полтавського дослідного поля. А потім у краєзнавчому музеї відбулося спільне святкове засідання вчених рад цієї скарбниці минувшини та станції за участю багатьох гостей.

«Первістка» плекали корифеї

Місце для вшанувань ювілярки вибрали не випадково. Адже історичне приміщення музею свого часу будувалося як головний осідок губернського земства. Останнє підтримало засновницьку ініціативу Полтавського сільськогосподарського товариства і профінансувало народження того «первістка». Біля його колиски та перших кроків діяльності стояли такі світила пов'язаних із землею наук, як Володимир Вернадський, Василь Докучаєв, Олександр Ізмаїльський, Анастасій Зайкевич та інші. А 1910 року сюди на практику приїздив студент Московського сільськогосподарського інституту, майбутній геніальний учений-біолог Микола Вавилов. Згодом він згадував про те, що саме Дослідне поле, його колектив, дали «імпульс для всієї подальшої роботи» та «віру в агрономічну працю».

Однак і перші досягнення, і світове визнання фундаторів були пізніше. А з чого, власне, все починалося? Передовсім із потреби у грунтовних прикладних дослідженнях усіх складових сільгоспвиробництва, яке після відміни у 1861 році кріпосного права виходило на новий рівень розвитку. Не менш важливо було систематизувати здобуті знання, практику та озброїти ними хліборобів і тваринників. Особливо за умов, коли тодішні власники й орендарі землі намагалися просто перенести до нас закордонний досвід, чужоземні сорти та породи тварин. І нерідко банкрутували, зазнавали катастрофічних збитків од нашесть шкідників на поля, хвороб тварин, спустошливих посух тощо. Адже надто різними були грунти і кліматичні умови навіть у межах однієї країни.

Експерименти, що стали класикою жанру

Фахівці Полтавського дослідного поля, реорганізованого 1910 року в сільськогосподарську дослідну станцію (її назву пізніше змінюватимуть ще з десяток разів), стали вивчати і творити своє, вітчизняне підгрунтя майбутніх урожаїв. Досить сказати, що тут фактично започаткували вітчизняну прикладну ентомологію, зібрана спеціалістами станції колекція комах-шкідників сільгоспкультур є воістину унікальною. Безцінним за своєю значущістю для науки став запропонований іще згаданим «батьком» Поля Борисом Черепахіним дослід беззмінного посіву озимого жита, який його послідовники продовжують і сьогодні. Загалом науковці станції вивели понад півсотні сортів кормових культур.

Особлива цінність таких робіт полягає в тому, що, як і понад століття тому, весь багаж знань про «поведінку» тієї чи іншої рослини або комахи «станційники» накопичують не в штучних «тепличних» і не в лабораторних, а в реальних польових умовах.

Адже поле тут зовсім не фігуральне і не віртуальне. Причому не лише те, що розташоване біля станції на околиці обласного центру. Його, умовно кажучи, продовженням є площі у трьох потужних дослідних господарствах на теренах Полтавщини. За кордоном, де земля і робота науковців незрівнянно дорожчі, дослідження на таких полях коштують шалених грошей. Наші досвідчені фахівці пригадують, як зовсім недавно, у 90-х роках минулого століття, їм доводилося працювати за копійки або навіть безоплатно... Та, попри все, зберегли матеріальну базу, набутки корифеїв і тепер прагнуть примножити їх.

Навіщо схрещувати їжака з вужем?

Тож Полтавська державна сільськогосподарська дослідна станція залишається провідною аграрною науковою установою регіону. Передовсім як сучасний виробник високоякісного насіння сортів кормових культур власної селекції, а також насіння зернових і зернобобових селекції інших профільних центрів. Саме тут дбають про збільшення популяцій необхідних для запилення диких бджіл — рудої та рогатої осмій, розробляють прогресивні технології обробітку грунту, системи мінерального живлення та захисту рослин, упровадження короткоротаційних сівозмін тощо.

Інша справа, що сьогодні, м'яко кажучи, не до всіх рекомендацій науковців прислухаються. Насамперед ті, хто задля надприбутків ладен буквально «розтоптати» живлющу силу матінки-землі. Якби фундатори і корифеї установи побачили наші сьогоднішні поля, всуціль «укриті» соняшником і кукурудзою, вони, мабуть, перекинулися б у місцях свого вічного спочинку. Здивувало багатьох спеціалістів і недавнє рішення столичних «верхів» об'єднати суто «агрономічну» дослідну станцію з іншим розташованим неподалік академічним інститутом... свинарства.

Її нинішня повна назва — Полтавська державна сільськогосподарська дослідна станція імені М. Вавилова Інституту свинарства і агропромислового виробництва Національної академії аграрних наук України — нагадує, даруйте, схрещення їжака з вужем. Така довільна «селекція» під приводом скорочення затрат не могла не викликати занепокоєння науковців стосовно збереження надбань попередників. І, власне, самого Поля, що для багатьох сьогоднішніх скоробагатьків залишається тільки ласим шматком «золотої» землі на околиці Полтави. Але то вже, як кажуть, інша історія. Неювілейна.

Василь НЕЙЖМАК.

ПІДСУМКИ

Зігріті соняшником

І нинішнього сезону соняшник можна по праву вважати однією з найліквідніших культур. Адже цьогоріч торгівці та переробні підприємства за тонну олійної культури пропонують сільгоспвиробникам 5000—5100 гривень. Продати по такій ціні можна хіба що сою чи ріпак. Та поглянувши на площі під соняшником, стає очевидним: саме він «заробляє» левову частку грошей для агропромислового комплексу. В середньому по державі практично кожен п'ятий гектар сільгоспугідь у господарствах відводять під цю олійну культуру. Більше посівних площ зафрахтувала за собою лише пшениця.

Мільйони тонн попливли за кордон

На тлі економічних негараздів у країні на нашому соняшниково-олійному «фронті» не все так вже й погано. Про стабільне зростання промовисто свідчать цифри. За підсумками дев'яти місяців заводи виробили 2,75 мільйона тонн нерафінованої олії, тоді як торік за січень-вересень було 1,8 мільйона тонн. Тенденція злету одразу на 52,8 відсотка пояснюється експортною зацікавленістю з боку торговців. На відміну від пшениці, яка вивозиться за кордон переважно у вигляді сировини, соняшник «заробляє» гроші перероблением усередині країни на вітчизняних потужностях (а це і податки від підприємств до бюджету, і зарплати, і робочі місця), ліквідне насіння перетворюється «на продукцію з доданою вартістю». А за межі країни потрапляє вже олія, щоправда, здебільшого нерафінована. Хоча не можна сказати, що сам соняшник не цікавить закордон. Років п'ятнадцять тому Україна продавала до інших держав близько 900 тисяч тонн насіння і могла б без особливих проблем робити це понині. Але тодішні державні керманичі зважилися на мудрий і далекоглядний крок (сьогодні це очевидно), запровадивши 1999 року для соняшника експортне мито. Тому нині за кордон у вигляді сировини його постачають у значно меншій кількості. Натомість Україна тримає першість у реалізації на зовнішні ринки соняшникової олії. На нашу державу припадає майже 60 відсотків світових обсягів експорту. Далеко позаду залишаються інші потужні виробники цієї продукції: Росія (20 відсотків) та Аргентина (10,5 відсотка). Ось ще одна цифрова ілюстрація до теми. Минулого маркетингового року (вересень 2013-го — серпень 2014-го) переробні підприємства виробили 4 мільйони 650 тисяч тонн олії. З цієї кількості на експорт відправлено 4 мільйони 186 тисяч тонн. Це плюс 28,9 відсотка до попереднього року. За продані за межі держави олію та шрот вторгували чималеньку суму — 4,6 мільярда доларів. Отже, в середньому, щомісяця постачається на експорт олійної продукції з України на 388 мільйонів доларів.

Виходить, що всередині країни для споживання вистачає лише 9—10 відсотків виробленої олії, решту ми навчилися продавати за кордон. Звісно, таких проривів та валютних надходжень до держави не було, аби не зростання виробництва соняшнику. Хіба це не наочний приклад того, як треба обстоювати інтереси України, щоб не залишатися сировинним додатком, а прагнути торгувати на зовнішніх ринках продукцією з доданою вартістю?! Особливо з огляду на те, що у світі люди заради здорового способу життя дедалі більше віддають перевагу оліям перед жирами тваринного походження. Нашій країні від того і карти у руки. Українську олію вже купують майже 90 держав. Передусім — Азії, Близького Сходу, ЄС, СНД та Африки. За два останні роки спостерігається зростання продажів до Китаю. Піднебесна стала одним з найпотужніших споживачів нашої соняшникової олії, за цим показником вийшла на третє місце після Індії та країн Євросоюзу. До речі, не може не радувати, що до ЄС поставки також збільшуються. Приміром, у липні-серпні до об'єднаної Європи її було вивезено 179 тисяч тонн, тобто 27,2 відсотка від загального експорту цієї продукції з України.

Навіть там, де стріляють, насіння переробляють

Нині соняшникові жнива ось-ось завершаться. Літо для цієї культури видалося не надто сприятливим. Через спеку кошики не налилися й насіння не встигло сповна набрати ваги. Логічно, що і врожайність нижча за минулорічну. У середньому намолочують по 19,3 центнера насіння з гектара, тоді як у 2013-му на такий час було 21,7 ц/га. А з 4,9 мільйона гектарів (96 відсотків площ) в агроформуваннях зібрали майже 9,6 мільйона тонн соняшнику. Найнижча врожайність спостерігається на Херсонщині — 8,5 ц/га. У Запорізькій області пересічний гектар дає по 13,1 центнера. У Миколаївській — по 16 ц, тоді як у сусідній Кіровоградській — по 20,9 центнера. У Київській, Сумській, Івано-Франківській — більш як по 25 ц, а у Черкаській, Хмельницькій, Вінницькій та Харківській — по 27—27,9 ц/га.

Найістотніше за темпами збирання через військове протистояння відстає Луганщина, де не обмолочено 145 тисяч га (тобто 40 відсотків соняшникових площ). На Донеччині ситуація краща, але і там олійний урожай залишається в полі на 30 тис. га (7 відсотків). У підсумку, у охоплених озброєним протистоянням областях соняшник «дозріває» на 170—175 тисячах гектарів. У перерахунку на насіння — майже 300 тисяч тонн. Припустимо, тонна сировини у регіонах, де триває антитерористична операція, кош-

ТИМ ЧАСОМ

Лушпиння — не сміття

Олійно-жирові підприємства давно пішли шляхом заміщення дорогого газу на лушпиння. Власне, і через це вітчизняна олія конкурентоспроможна на зовнішньому ринку, бо ж менші затрати на її виробництво.

Дешевшим плов не стане

Чому в країні подорожчала рисова крупа

ВРОЖАЙ

Не вельми вдалим, на перший погляд, став нинішній рік для рисівників Херсонщини. Площі під рис у краї зменшилися на сімсот гектарів через місячне запізнення подачі води на плантації у Каланчацькому районі на адміністративному кордоні із окупованим Кримом. Спішно будували відгалуження від Північно-Кримського каналу, та не встигли вчасно, і найбільш нетерплячі власники деяких «чеків» засіяли їх ярим ячменем та кукурудзою. Збирання врожаю також розтяглося аж до листопада через часті зливи. Та й врожайність культури низька — 60—65 центнерів з гектара, тоді як у минулі роки і по 78—80 ц/га вдавалося отримати.

Маємо рекорд. Ціновий

Однак насправді сумувати в аграріїв Таврії підстав немає: чи не вперше за всі роки новітньої української незалежності попит на «біле золото» перевищив пропозицію. До того ж ціну пропонують рекордну!

— Влітку за кілограм рисової крупи заледве сім гривень давали - менше від собівартості. Та потім оптові закупівельні ціни пішли вгору, і під кінець жовтня стабілізувалися на рівні 11—11,5 гривні за кілограм, — задоволений директор Інститут рису НААН України (Скадовський район Херсонщини), кандидат сільськогосподарських наук Володимир Дудченко. — При цьому роздрібні ціни на крупу навряд чи будуть вищими від 12—12,5 гривні за кілограм. Адже більше половини попиту на рис в Україні покривається за рахунок імпорту, а його вартість на світовому ринку коливається в межах 650—1000 доларів за тонну. Тож конкуренція перешкодить намірам трейдерів надміру завищувати ціну — задорогий товар не купуватимуть. Хіба що курс долара у нас знову «підстрибне», і комерсанти знову кинуться переписувати цінники.

Розширимо площі — зменшимо дефіцит

Звісно, зростанням цін вітчизняний ринок «відгукнувся» на втрату рисових плантацій у Криму. Після припинення подачі на півострів води з Північно-Кримського каналу вирощування цієї культури там припинилося. Мешканці півострова «підсіли» на кубанський та краснодарський рис, хоча у недалекому минулому саме кримські плантації давали більш як сорок відсотків від загального обсягу виробництва рису в Україні. Тож дефіцит білого зерна обумовлений цілком об'єктивними причинами. Та чи зможемо його принаймні зменшити найближчим часом?

Для скорочення дефіциту цього злаку треба розширювати площі під рисосіяння на Херсонщині та Одещині. На Херсонщині наступного року втрачені цьогоріч 700 гектарів рисових плантацій однозначно відновлять, і рис знову сіятимуть на 7,5 тисячі гектарів. Але є технічна можливість у перспективі збільшити у південних районах краю, куди «дотягуються» зрошувальні канали, «рисові території» вдвічі — до 15 тисяч гектарів, переконаний заступник директора Департаменту агропромислового розвитку Херсонської облдержадміністрації Андрій Неділько.

Утім, між намірами та реальними можливостями аграріїв в наших умовах — нездоланне поки що провалля. Поля у Скадовському, Голопристанському, Каланчацькому районах Херсонщини переважно розпайовані на дрібні клаптики у 3—5 гектарів, де власники господарюють, як уміють. Можливо, бажання вирощувати таку вигідну нині культуру, як рис, у них і є, проте відсутні кошти. Адже підведення води, формування «чеку» на гектар, залежно від наявності інфраструктури зрошення та відстані до каналу, обходиться у 16—16,5 тисячі гривень. І це не рахуючи вартості гербіцидів, спеціалізованої техніки, пального та насіння. Такі гроші є не в усіх, тому для розширення площ під рис, аграрям треба об'єднуватися у кооперативи, а державі й місцевій владі стимулювати їх створення через програми пільгового кредитування, зменшення вартості оренди землі тощо. Але для розв'язання рисової проблеми в нової української влади, схоже, досі часу не знайшлося. Тому й на прилавках магазинів переважає рисовий імпорт, та й коштує крупа так, що на дешевий плов чи кашу з неї сьогодні годі й сподіватися.

Степан ПАНАЙОТОВ.

ФАКТ

Оптові закупівельні ціни на рисову крупу в Херсонській області останні три роки постійно зростають. У 2012 році вони становили 4,2—4,5 гривні за кілограм, нині — майже втричі більше.

НЕБЕЗПЕКА

Чернігівщина потерпає від африканської чуми

На Чернігівщині продовжує поширення африканська чума. Новий, уже шостий за нинішню осінь спалах хвороби, зафіксовано в урочищі «Тесновка» біля села Ваганичі та у Володимирівці Городнянського району.

— У мисливському господарстві виявлено 12 загиблих диких кабанів, — прокоментував ситуацію начальник головного управління ветеринарної медицини в області Віктор Кульбако. — Лабораторний аналіз проб патматеріалу підтвердив наявність у них захворювання на африканську чуму. Це ще раз засвідчило, що головним поширювачем небезпечної хвороби є дикі кабани, популяція яких дуже зросла. Їхні міграції лісовою місцевістю через кордон і призводять до зараження тварин. Прийнято рішення про значний відстріл диких кабанів, щоб популяція цих лісових мешканців була приведена до норми.

Територію лісового масиву «Тесновка» оголошено неблагополучною щодо африканської чуми свиней та встановлено трикілометрову карантинну зону навколо місця виявлення загиблих диких кабанів та зону захисту села Володимирівка. Інші населені пункти Городнянського району визначено як пункти, які знаходяться в зоні нагляду. Місцева влада рекомендувала керівникам СТОВ «Мощенське», ЗАТ НВО «Чернігівеліткартопля», СТОВ «Іскра» у п'ятиденний термін завершити збір кукурудзи. Адже вона приваблює диких тварин.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Золота квітка не лише продовжує залишатися рятівником від економічних негараздів, а й зміцнює енергонезалежність

тує принаймні 4000 гривень (покупцеві вивозити врожай з тамтешніх полів — неабияка проблема). Тож є ризик, що на пні згниє мало не на 100 тисяч доларів соняшнику... Як тут не згадати образний вислів про врожай «не той, що в полі, а той, що в коморі» — на сході це прислів'я набуло загрозливого реального змісту!

До слова, на Донбасі розташовані шість підприємств, які раніше у рік переробляли до 1,6 мільйона тонн соняшнику. Нині «Слов'янськолія», «Сватоволія», завод у Маріуполі працюють у нормальному режимі. Розпочали сезон і у зоні АТО — в селищах Троїцьке та Мілове Луганської області. А у Донецьку потужний олійно-жировий комбінат опинився в зоні активних бойових дій. На його території базуються бойовики. Підприємство неодноразово потрапляло під артилерійські обстріли. За свідченням очевидців, нині там навіть кабелі повирізали.

Попри усі ці негаразди, за прогнозами, хоча виробництво соняшнику й скоротиться з торішніх 11 мільйонів тонн до 10—10,5 мільйона нинішнього року, на міцних позиціях України, як світового експортера недобір майже не позначиться. Очікується, що у підсумку переробні підприємства виготовлять 4,3 мільйона тонн олії, з яких за кордон зможемо відправити майже 4 мільйони.

ДОСЛІВНО

Генеральний директор асоціації «Укроліяпром» Степан Капшук:

— Треба, щоб кожна тонна сировини переroблялася в Україні, бо це додана вартість...

Як дві тонни селітри перетворилися на одну

Цінами на соняшник аграрії, власне, як часто це буває, і тепер не задоволені. Ремствують, що пропоновані сільгоспвиробникам 5000 гривень за тонну, за нинішньої вартості матеріально-технічних ресурсів, — не ті гроші, щоб розвивати виробництво. У господарствах з ностальгією згадують часи, коли ціна у валютному еквіваленті перевищувала 600 доларів, і за тонну соняшнику можна було купити дві тонни селітри. Тепер вистачить хіба що на одну.

На переробних підприємствах нарікають: у нинішньому сезоні окрім того, що і насіння соняшнику за якістю гірше, і врожайність нижча — відбувся обвал світових цін на олію. Це пов'язано з вартістю соєвої, пальмової та ріпакової олій, які корелюються з нафтою. При суттєвому зниженні цін на «чорне золото» й ці олії на зовнішніх ринках пішли вниз. Бо при високих цінах на нафту вигідно виробляти біодизель, при низьких — ні. Тому утворюється надлишок рослинних олій і ціни падають. Тож, прогнозують на переробних підприємствах, до нового року зростання світових цін на олію нічого чекати.

Галина КВІТКА.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

МІЖ ІНШИМ

Викорінити не можна сіяти

Аграрії і захисники довкілля, швидше за все, у цьому заголовку поставлять кому в різних місцях. До соняшнику екологи завжди ставилися із застереженням. Адже найліквідніша культура значно виснажує грунти (мабуть, тому в країнах ЄС здебільшого це олійне насіння вважають за краще купувати, а не вирощувати у себе). Коріння соняшнику, проникаючи на двометрову глибину, висмоктує запаси поживних речовин. Приміром, існуючими нормативами оптимального співвідношення культур у сівозмінах частка соняшнику у структурі посівних площ не повинна перевищувати 15 відсотків. Причому, соняшник може повертатися на одне й те саме поле лише через сім років. Але ці норми здебільшого і надалі залишаються на папері, бо соняшник надто вигідна культура для багатьох господарств. Особливо «зловживають» посівами господарства південно-східних областей. Приміром, у Запорізькій області цьогоріч збирають найліквіднішу культуру з 552,8 тисячі гектарів. Це найбільше в Україні і явно перевищує вищезгадані 15 відсотків.

Свого часу Верховна Рада запровадила навіть відповідальність за відсутність проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозмін та впорядкування угідь. У 2011 році були внесені зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення. За цими нормами, за використання ділянок без затверджених проектів землеустрою керівникам агропідприємств загрожує штраф до 8 тисяч гривень. Але, як часто у нашій країні буває, хотіли як краще, а вийшло — як завжди. Сівозміни стали підставою для поборів сільгоспвиробників з боку перевіряльників. Тим часом соняшник, попри усі намагання обмежити його присутність на вітчизняних ланах, укоріняється дедалі міцніше. Та й нині, через протистояння на сході, відповідним органам, схоже, не до сівозмін. А головним контролерам з сільгоспінспекції, які ще на початку року активно приглядали за порядком на ланах, — на радість аграріям обмежують повноваження. В умовах дефіциту в країні валютних ресурсів, держава зацікавлена у соняшнику, який допомагає їх «заробити».

Але тут для екологів є й приємна новина. Як ми вже згадували, ціни на нафту у світі падають і виробництво біодизелю стає невигідним. Відповідно, на зовнішніх ринках дешевшають рослинні олії, з яких активно продукують альтернативне пальне. Можна прогнозувати, що ріпакова, пальмова, соєва олії знову масово використовуватимуть зі споживчою метою, і вони як харчовий продукт складатимуть у світі неабияку конкуренцію олії соняшниковій. Отже, й на соняшник, не виключено, дещо впаде попит. Тож золота квітка вже незабаром може поступитися місцем на ланах України іншим культурам, які не так виснажують землю.

Валерій ДРУЖЕНКО.

ДО РЕЧІ

Закон про мито врятував від дефіциту

Нині мало хто пам'ятає, але наприкінці дев'яностих років Україні не вистачало своєї олії навіть для внутрішнього споживання. Тим часом соняшник без усіляких обмежень вивозився за кордон. Вирощена в Україні сировина переробляласся на чужих потужностях. Не виключено (принаймні, на цьому наголошували окремі політики), вироблений за межами держави з вирощеного на наших ланах соняшнику продукт потім нам же і продавали. Постачаючи до інших країн соняшник, ми створювали там додаткові робочі місця, там переробні підприємства платили податки, цінний для тваринництва побічний продукт виробництва — шрот — йшов на іноземні ферми. А у владних кабінетах тоді чухали потилиці, вигадуючи різні схеми, як позбутися дефіциту олії в Україні. Приміром, Закон України «Про порядок ввезення в Україну окремих видів олії у 1999 році» встановлював обсяги ввезення до держави цього стратегічного продукту:

— олії соняшникової нерафінованої (сирої) — 100 тисяч тонн;

— олії соєвої нерафінованої (сирої) — 20 тисяч тонн.

Також документ передбачав нульову ставку ввізного мита на ці олії. Інша стаття цього закону забороняла реекспорт олії.

Але дефіцит залишався. Позбутися його по-справжньому допоміг прийнятий того ж таки 1999 року закон, який запроваджував 23-відсоткове вивізне (експортне) мито на вирощений в Україні соняшник. Стало вигідно торгувати із закордоном не насінням, а олією, яку тепер залюбки купують інші держави. Такий законодавчий крок дав поштовх до спорудження в Україні нових олійно-жирових комбінатів та спричинив потужний розвиток галузі.

Віра АНДРЕЄВА.

Сім тисяч років нашій мові

У Вінниці, в переповненій концертній залі «Плеяда» обласної філармонії, стартував 15-й Міжнародний конкурс української мови імені Петра Яцика.

— Українське слово звучить на всіх паралелях і меридіанах, — зазначив у своєму виступі перед учасниками урочистостей голова координаційної ради конкурсу лауреат Державної премії імені Т. Г. Шевченка письменник Михайло Слабошпицький. — Австралія, Греція, Канада, Китай, Португалія, Румунія — це не повний перелік країн світу, де щороку долучаються до участі в наймасштабнішому проекті Петра Яцика.

Директор Інституту української мови Національної академії наук України Павло Гриценко привітав присутніх у залі студентів і викладачів Донецького національного університету. У зв'язку з подіями на Донбасі навчальний заклад змінив юридичну адресу і переїхав до Вінниці. Подякував за те, що врятували навчальний заклад, а самі залишилися українцями. «Один із наступних конкурсів ми проведемо в українському Донецьку, — виловив упевненість Павло Гриценко. — Так само зробимо це в українському Криму». Він подякував учителям і викладачам рідної мови за їхню подвижницьку працю на ниві навчання молодого покоління.

Пишним короваєм зустріли гостей вінничани — хліб-сіль приймають заступник міністра освіти і науки Павло Полянський** (ліворуч) **та голова координаційної ради конкурсу лауреат Державної премії імені Т. Г. Шевченка Михайло Слабошпицький.

— У непростих умовах стартує нинішнє творче змагання, — сказав заступник міністра освіти і науки України Павло Полянський. — На сході країни свистять кулі й вибухають гранати. В такий час слово, як це не раз бувало в нашій історії, має стояти на сторожі незалежності держави, об'єднувати націю у боротьбі з ворогом за визволення окупованих ним територій.

Михайло Слабошпицький у розмові з кореспондентом «Голосу України» нагадав про те, як народився задум проводити конкурс, розповів, яким чином Петро Яцик радив відстоювати і популяризувати рідну мову. Було це після його участі в одному із засідань «Просвіти». Пристрасті вирували через край. Списи ламали якраз навколо мовного питання. «Ви тут розірвете один одного за мову, — казав пан Яцик, коли ми поверталися після засідання. Тим само ще більше погіршите мовне питання. Треба придумати щось інше».

Під час перебування Михайла Слабошпицького в Торонто Петро Яцик знову повернувся до мовного питання. «Він покликав виконавчого директора своєї фундації Марка Стеха, попросив, щоб разом зі мною обдумав питання заохочення учнів і молоді до вивчення української мови. Наголосив, що це має робитися не з примусу, а невимушено, зацікавлено, з елементами гри. Пам'ятаю, декілька разів тоді Яцик вдавався до порівняння з Олімпійськими іграми. Саме в Торонто було вирішено започаткувати конкурс з елементами олімпійської системи: слабший вибуває із змагань, сильніший іде далі. Переможці сільських шкіл йдуть на районні змагання, далі етап обласних, всеукраїнських змагань».

Співрозмовник наголошує, що ініціатору дорікали за те, що він має намір платити переможцям гроші. Переконували, що мову треба вивчати з патріотичних переконань тощо. Але Яцик наполіг на своєму. І переможці отримали грошову винагороду. До того ж немалу. За перше місце на всеукраїнському рівні заплатили у 2000-му році, на першому конкурсі, сім тисяч гривень.

Організатори згадують, що в часи, коли міністром освіти був пан Табачник, конкурс міг припинити існування. Зате нинішнє міністерство охоче йде назустріч у вирішенні питань, пов'язаних з організацією змагання з вивчення і популяризації рідної мови. Тієї мови, якій, за словами одного з промовців на урочистостях, уже сім тисяч років.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

Після шторму зазвичай — штиль

На валютному ринку не все так безнадійно

БАЛАНС ТИЖНЯ

Сюрпризом тижня знову став долар. Якщо кілька днів тому він коливався на позначці в 13 гривень, то за середу-четвер зріс одразу на гривню. У п'ятницю актуальною стала дискусія, чи перетне американська валюта до кінця листопада межу в 15 гривень. А вчора обмінники «тішили» курсом продажу в 15,2 гривні за долар. За останні півтора місяці Нацбанк витратив на підтримку гривні із золотовалютних резервів 1,3 млрд. доларів. Але нині раптом у НБУ вирішили відмовитися від фіксованого курсу. Тобто, до виборів у парламент тримали, після виборів він обвалився. Як тут не вбачати політичну складову.

У валютному стрибку й відпущенні гривні «на волю» експерти (і звісно, власники доларів) бачать певні плюси.

Перший. Відхід від тінізації — адже зі стримуванням курсу на вулиці повернулися міняли.

Другий. Через те що курс гривні низький, а долара — високий, експортери не стануть притримувати «зелень», а реалізовуватимуть усередині країни свою валютну виручку.

Хоча, якщо з першим аргументом можна погодитися, то з другим — ще питання. Чи не здаватиметься власникам значних сум доларів курс навіть в 15 гривень дещо заниженим? Чи не захочуть вони почекати вигідніших для себе умов — у 18—20 гривень?

Третій плюс — для громадян, у яких залишилася доларова «заначка» зі старих часів. Можна обміняти її на гривні і купити телевізор, холодильник тощо. В нас національна валюта в плані купівельної спроможності відстає від доларової. «Американець» підскочив, а гривневі ціни за ним не встигають. Тобто, суть у чому: якщо громадянин давно збирався прикупити, приміром, комп'ютер у гривневому еквіваленті за триста доларів, а в нього є лише двісті, то тепер, можливо, вистачить і цього, щоб обміняти й придбати бажану річ.

Мінусів від валютної лихоманки, звісно, значно більше. Люди, в яких «висять» непогашені доларові кредити, потрапляють у складну ситуацію. Потрібно дедалі більше гривень, щоб розплатитися за боргами. З тієї самої причини важче й підприємствам, які залучали валютні позики. Приміром, агрокомпанії, які вирощують зернові або олійні. Їхня продукція начебто й дорожчає в гривні. Але якщо подивитися на тлі доларових кульбітів, такі підприємства програють. Щоб розрахуватися, їм потрібно продати більшу кількість своїх товарів, ніж до валютного стрибка.

У чому причина цих кульбітів? Можна звинувачувати і війну, і зиму, що наближається. І Нацбанк, який надавав рефінансування комерційним банкам — мільярди вкинутих незадовго до виборів гривень не змогли розсмоктатися непомітно й потягли вгору курс долара.

Утім, є сподівання, що ситуація на якийсь час стабілізується. На підтримання курсу гривні спрацюють ті ж самі експортери, які постачають до країни валютну виручку. Збіжжя, соняшникова олія і метал для продажу за кордон у нас поки що є. На руку й політичний чинник — формування уряду може певною мірою заспокоїти курс. На стабілізацію зіграє і черговий транш Міжнародного валютного фонду (якщо його дадуть). Плановано, що завтра місія МВФ прибуде до столиці України. Та і Європейський банк реконструкції і розвитку зарахував у фонд допомоги Україні, що створюються, 11 мільйонів євро. А загальний обсяг інвестицій з боку ЄБРР, очікується, становитиме до кінця року близько мільярда євро.

До речі (може, кому й на радість), недобру тенденцію гривні наслідує і російський рубль. Минулого тижня він досяг абсолютного мінімуму в 48 рублів за долар, а з початку року втратив третину своєї вартості.

Коли підвести риску під усім вищесказаним, доводиться констатувати: далі фіксувати курс, грати у валютні ігри ми вже не можемо фізично. Нацбанк вичерпав золотовалютні резерви. Вони тепер становлять 12,6 млрд. доларів. Тільки в жовтні знизилися на 23 відсотки і сягнули мінімуму з 2005 року. Не треба бути фахівцем в економіці, щоб розуміти: ресурсів у нас небагато. І наявні, незважаючи на складну ситуацію на сході країни, треба використовувати на розвиток виробництва та зростання експорту. Збільшення валютної виручки втримало б гривню краще за будь-яке адміністративне регулювання. А поки що в державних кабінетах більше сподіваються на міжнародні кредити та іншу разову допомогу. Й мало хто замислюється, що гроші ці доведеться віддавати. До речі, ще один штрих до теми. Держбюджет за 10 місяців недоодержав 27,1 мільярда гривень. Істотна причина та сама — падіння виробництва.

Із новин минулого тижня — ми частково розрахувалися з Росією за газ. «Нафтогаз» переказав «Газпрому» 1 мільярд 450 мільйонів доларів за постачені раніше й неоплачені обсяги. Поки тепло, вирішено не закуповувати в РФ новий газ. Братимемо його в міру необхідності. Для забезпечення теплогенеруючих потужностей до тих обсягів, що вже надійшли, очікуємо одержати ще 250 тисяч тонн вугілля із ПАР. Вирішення газово-вугільних питань дає багатьом громадянам надію, що взимку в квартирах буде комфортно. Водночас 27 тисяч людей на Донбасі, схоже, залишаться без необхідного тепла — настільки пошкоджено там будинки та інфраструктуру. Ну а Генпрокуратура вже взялася перевіряти, чи не занадто дорого обійдеться Україні африканське вугіллячко й чи не сховалися там корупційні схеми?

Галина КВІТКА.

Від такої економії потерпає економіка

Не давати хімікам газ — те саме, що перекрити кисень

СИТУАЦІЯ

Україна втрачає прибуток від скорочення виробництва та експорту промислової продукції. Одна з причин такої ситуації — ініційована урядом економія природного газу. Мовляв, енергоресурси в опалювальний період потрібні насамперед побутовим споживачам.

Особливо складна ситуація у східних областях, де простоюють чимало підприємств, зокрема северодонецький «Азот». За кадром є те, що людей, які залишися без зарплати (разом з малими дітьми і старенькими батьками), поставлено на межу виживання. Ті, хто може працевлаштуватися в інших регіонах, виїжджають. Решті доводиться розраховувати на гуманітарну допомогу.

Менш драматична ситуація у віддалених від АТО областях. Але навіть у благополучній столиці обмежено роботу деяких установ. Наприклад, на одному з підприємств тонкого органічного синтезу змушені відключати опалення і припливно-витяжну вентиляцію вночі й у вихідні дні — при тому, що працівникам раніше надавалася можливість працювати цілодобово.

Економія?! З одного боку, безперечно. Зворотний бік медалі — падіння економіки. Мало виробляємо — знижуємо зарплату або скорочуємо штат працівників, зменшуємо поставки за кордон. Нічого не продаємо «за бугор» — українські гривні, не підкріплені валютним запасом, швидко поступаються позиціями й перетворюються на непотрібні фантики. А гроші необхідні на забезпечення армії, притулок для біженців, та й державний борг країни уперто наближається до трильйона (одиниця з 12 нулями) гривень. До того ж немає валюти — не можемо імпортувати ліки (для деяких пацієнтів це життєво важливо), електроніку, та й той самий горезвісний газ. Забезпечення підприємств газом має стати державним пріоритетом.

Якщо гроші — кров економіки, то промисловість — її серце. Дивно, зупиняючи серце, сподіватися, що кров циркулюватиме.

За рахунок чого забезпечити економіку? Частково — за рахунок населення. Адже в будинках і офісах може бути не +23—25°С, а +16—18°С, від цього ніхто не помре. **У разі дилеми «мерзнути вдома або залишитися без роботи» вибір очевидний.** Водночас не можна занадто знижувати температуру або відключати електроенергію — це неминуче призведе до спроб обігрітися пожеженебезпечними способами й несанкціонованим підключенням до мережі. А замість соціальної реклами варто було б повісити гасла «Допоможи українській армії — заощаджуй струм!» або «Утепли житло — спалюй менше газу!».

До речі, навіть у роки Другої світової війни радянська хімічна промисловість і наука працювали на повну силу потужність. Причому ресурсів вистачало не тільки на нагальні потреби, як, наприклад, одержання антибіотиків граміцидину й пеніциліну, потрібних для лікування поранених, а й на фундаментальні розробки. Наприклад, в 1944 році в Казані фізик Євгеній Завойський відкрив явище електронного парамагнітного резонансу (нині використовується для встановлення складу й структури речовин).

Тетяна ДРУЖЕНКО,
хімік-органік.

Забезпечення підприємств газом має стати державним пріоритетом

В одних — вілла за мільярд,

в других — посадкова картопля і подарунок доньці «звідти»

ЧАС ГРИМАС

Це було майже двадцять років тому. Ніна (з етичних міркувань ім'я змінено), жителька Кременчука, працювала на вагонному заводі. В ті роки дуже затримували зарплату — місяцями! А дітей четверо. Меншому — лише п'ять років. Чоловік — без роботи. Нужда страшенна. Тільки переїхали з міста до села. Наче й город є, а засадити нічим. До чужих соромно йти: як зізнатися, що жити нема за що? Не знали, де брати гроші, як прогодувати дітей. Є люди, в яких природний інстинкт — красти, видурювати, просити милостиню, вони ж піти на це не змогли. Почули, що можна виручати непогані гроші, збираючи на звалищах металобрухт і пластик та здаючи до приймальних пунктів. І смітник став для родини чимось на кшталт роботи. Просиналися раненько, цілували дітей і прямували до Деївської гори. Так родина виживала кілька років. «Сміттєзвалище врятувало нас», — згадує Ніна.

Лялька зі смітника

— Чи правда, що «працюючи» на смітнику, можна заробляти до трьох тисяч гривень на місяць?

— Навряд, — не погоджується Ніна. — Звичайно, непогано заробляли на пластику, пляшках. Крім міді, алюмінію та заліза, можна натрапити інколи й на якусь цінну річ. Та це бувало дуже рідко. Іноді знаходили дрібні гроші, непоганий одяг і взуття. Якось, на день народження доньки, знайшли добротний дитячий візочок з лялькою та одежинкою. Це був їй подарунок на десятиріччя. Якось трапився килим, декілька простирадл. Вимочили в розчинах, відбілили, і ще послугували вони нам.

— Окрема тема — їстівні відходи. Ви голодували, не було змоги повноцінно годувати дітей. Чи їли знайдене на смітнику?

— Відходи? Не завжди це можна так назвати. А їли ми іноді таке, що й ви не куштували: трапляється, на сміттєзвалище звозять забракований санітарною службою товар, «прострочку» в декілька днів. Така іноді є й у вашому холодильнику. Може, хтось її викидає, але, я впевнена, не всі. Більшість господинь придумує, як це використати. Таке зараз у багатьох людей життя: не накупишся свіжого. Тож інколи приносили додому дітям і шоколад упаковками, й ковбасу, й сир, і навіть червону рибу та ікру в жерстяних баночках! Бувало, цілими контейнерами вивозили виробники або реалізатори фрукти, овочі...

Останнім часом люди стали жити заможніше, тому й відходи — «смачніші», речі — імпортні, харчі — «заморські»! Єдине, що заважає на смітнику, — сморід. Але ті, хто обрав його місцем роботи, здається, цього не помічають. Не бояться вони й хвороб, які можна підчепити, порпаючись у смітті.

— Ви не боялись зарази?

— Ні. Ми молилися... У нас же діти. І... якось минало
ся!

П'ять тисяч... у валянку

— Розповідали, що хтось знайшов у валянку п'ять тисяч гривень!

— Кажуть, що приїздила бабуся до сміттєзвалища, обіцяла винагороду тому, хто віддасть! Та хто ж зізнається, якщо така знахідка вже сама по собі — винагорода? А бабуся пенсію збирала, відкладала для дітей, та, на жаль, стареньку, мабуть, пам'ять підвела: забула, куди поклала гроші, й викинула старі валянки до сміттєвого баку...

Отакі тут заробітки... У сніг, дощ, 30-градусний мороз — греблися, мов ті кури. Це тяжкий труд. Радієш, як щось знайдеш. Але не таке...

— Найстрашнішою знахідкою була... мертва дитина, — сумно зітхнувши, тихо продовжила Ніна. — Про це не хочеться згадувати. Міліція, все таке... Жах!

«Чистильники»

— Скільки людей щодня виходило на полігон?

— Раніше на смітнику могло бути до сотні. А тепер, кажуть, розганяють міліція та комунальники. «Чистильникам», як нас тоді називали, завжди було несолодко. Вони мають виживати у своєму «містечку», борючись за кожен метр сміття, за «свою» ділянку, але, як тільки до полігону наближаються працівники комунальної служби, всі швидко розбігаються. З часом більшість із цих людей повертається... до наступного «розгону».

— Як ви вибралися звідти?

— Пізніше, коли вже «розжилися», чоловік став потроху працювати на заводі (викликали на роботу двічі на тиждень), ми завели невеличке господарство — козу, курочок. Збирали для них кабачки, яблука, буряк. Навіть картоплю на посадку собі здобували на смітнику.

Ніна завжди усміхнена, доброзичлива, привітна — сил і натхнення їй додає церква. Але нелегко її сім'ї й нині. Знову майже не працює завод, який давав родині засоби до існування, без роботи залишився чоловік. Невже дорога знову на смітник? Поки що — ні, бо має підтримку від братів та сестер по вірі...

Малюнок з натури

Прямуючи вранці через центр селища Павлиш, мало не щодня можна спостерігати, як кілька місцевих чоловіків (один із яких — батько багатодітного сімейства) поспішають у якихось справах. Брудні й пухлі від постійних п'янок, вони аж ніяк не схожі на тих, хто при роботі, тож привертають неабияку увагу земляків систематичністю своїх походів. Така «педантичність» цих (під дією оковитої — вже деградуючих) людей викликає в перехожих справедливу зацікавленість. Що змушує їх, ще перебуваючи в алкогольному дурмані, підніматися спозаранку і, в лютий мороз чи негоду, вирушати виконувати якусь свою, невідому решті, місію?

Як виявилося, пояснення тривіальне: щоб мати шматок хліба і можливість підтримувати свій, так би мовити, 40-градусний тонус, вони поспішають на місцеве звалище. Перебирають «свіжий товар», вибирають металобрухт, склотару, пластик, одяг. Для них це — не сміття, а джерело хоч і нужденного, та існування...

Для нас уже стало звичним, що хтось порпається в контейнерах для сміття в місті, та на селі донедавна цього не було. У кожного ж біля хати — шматок землі, де можна виростити якийсь овочевий харч, а ще — підзаробити, найнятись у когось, щоб мати на прожиття якусь копійку... Але це — пересічне міркування. Бо за ним є інший — паралельний — світ. На деяких сміттєзвалищах уже навіть з'являються свої МАФи (звичні для містян малі архітектурні форми) — халабуди чи землянки, в яких живуть чи гріються в негоду шукачі тамтешніх «скарбів». Тут же відбувається розподіл «ласих шматочків» території.

Пристойним громадянам такі реалії важко усвідомлювати. Адже у цьому «паралельному» світі — бруд, сморід, але... теж мешкають люди, які волею життєвих обставин чи слабкодухості опинились саме там. І, мабуть, не виникла б думка винести на загал цю тему, якби не ще один гіркий факт.

Якось у ранкову холоднечу «інспектори» смітника прямували на роботу разом із дітьми-підлітками у подраних кросівках на босу ногу — вражаюча трудова династія. Тією ж вулицею, тільки до школи, прямували інші діти — нагодовані, одягнені, безтурботні... Нинішній практичний і цинічний світ часто відвертає людей від співчуття, виявів співпереживання і піклування. Але ж приречених дітей не має бути.

Замість післямови

Волонтери й працівники районного центру соціальних служб для дітей, сім'ї та молоді, які тримають постійний зв'язок із сільрадами, стараються надавати гуманітарну допомогу нужденним. Але ж і прості громадяни не повинні залишатися осторонь. Чи не в кожного вдома є речі, одяг, взуття, які не використовуються. Ті ж кросівки, светри, що перестали відповідати розміру господаря, можуть ще зігріти чужу дитину. Хоч насправді чужих дітей не буває! Можливо, ми трохи зігріємо тих, хто, крім п'яних батьків, голодного існування та смітника, нічого в цьому житті ще не бачив? Адже шанс має бути в кожного. На підтвердження надійшла приємна звістка — одного з хлопців, який підробляв на смітнику, нещодавно бачили на службі у православній церкві. Боже, допоможи йому і таким, як він, вибратися з життєвого дна!

Руслана СОРОКА,
Валентина ЗАПОРОЖЕЦЬ,
Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер південно-східний, 3—10 м/с. Температура вночі 0—5 градусів тепла, на заході й півдні 3—8. Удень 5—10 вище нуля, у південних і західних областях 9—14, на Закарпатті — до 18 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 11 ЛИСТОПАДА

■ **1918.** Гетьман Павло Скоропадський затвердив ухвалений Радою народних міністрів закон про поповнення армії і флоту Української Держави, що мали формуватися. Йшлося про чергову мобілізацію на військову службу. ■ **1929.** Народився Василь Шпак — український майстер декоративного мистецтва, заслужений майстер народної творчості УРСР (1990). ■ **1944.** ЦК КП(б)У та Рада народних комісарів УРСР прийняли Постанову «Про покращення роботи Київської кіностудії художніх фільмів». ■ **1994.** Президент України Л. Кучма своїм указом встановив професійне свято — День працівників радіо, телебачення і зв'язку, яке відзначається щорічно 16 листопада.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. 7—9 листопада. «Київ» — «Політехніка-Галичина» (Львів). 95:64 (25:10, 18:12, 27:16, 28:26). «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) — «Одеса». 68:75 (11:25, 18:12, 15:22, 24:16). «Черкаські Мавпи» — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 74:69 (16:20, 18:11, 27:20, 13:18). «Будівельник» (Київ) — «Говерла» (Івано-Франківськ). 76:69 (20:14, 21:18, 24:9, 11:28). «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя) — «Одеса». 84:83 (19:16, 25:19, 21:23, 19:25). «Київ» — «Говерла» 72:69 (23:11, 12:18, 20:20, 17:20). «Хімік» (Южне) — «Миколаїв». 94:46 (28:17, 11:17, 25:13, 25:2). «Будівельник» — «Політехніка-Галичина». 96:58 (20:11, 22:12, 32:20, 22:15).

«Хімік» — 8 перемог, «Будівельник» — 6, «Черкаські Мавпи» — 5, «Дніпро», «Миколаїв», «Ферро-ЗНТУ», «Одеса» — по 4, «Київ» — 3, «Говерла», «Дніпро-Азот» — по 1, «Політехніка-Галичина» — 0.

Футбол. Першість країни. **Перша ліга**. 16-й тур. «Гірник-Спорт» (Комсомольськ) — «Полтава». 2:1. «Зірка» (Кіровоград) — «Сталь» (Алчевськ). 2:3. «Буковина» (Чернівці) — «Нива» (Тернопіль). 2:0. «Сталь» (Дніпродзержинськ) — «Суми». 3:0. «Десна» (Чернігів) — «Олександрія». 3:1. «Нафтовик» (Охтирка) — «Геліос» (Харків). 1:1. «Динамо-2» (Київ) — «Миколаїв». 3:1. «Тернопіль» — «Гірник» (Кривий Ріг). 0:3.

«Олександрія» — 36 очок, «Сталь» (Дніпродзержинськ), «Гірник-Спорт» — по 30, «Тернопіль» — 26, «Нафтовик» — 24, «Десна», «Полтава» — по 23, «Динамо-2» — 22, «Геліос», «Суми» — по 20, «Гірник», «Миколаїв» — по 19, «Нива» — 17, «Зірка» — 16, «Сталь» (Алчевськ) — 15, «Буковина» — 4.

Друга ліга. 16-й тур. «Енергія» (Нова Каховка) — «Арсенал-Київщина» (Біла Церква). 2:1. «Кремінь» (Кременчук) — «Кристал» (Херсон). 2:0. «Реал Фарма» (Овідіополь) — «Шахтар-3» (Донецьк). 4:1. «Черкаський Дніпро» — «Оболонь-Бровар» (Київ). 1:1. Матч «Скала» (Стрий) — «Макіїввугілля» перенесений.

«Оболонь-Бровар» — 35 очок, «Черкаський Дніпро — 34, «Кремінь» — 30, «Реал Фарма» — 29, «Кристал» — 21, «Скала» — 19, «Шахтар-3», «Арсенал-Київщина» — по 13, «Енергія» — 12, «Макіїввугілля» — 10.

У лідируючій трійці без змін

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 12-й тур.

8 листопада. «Говерла» — «Металург» (Донецьк). 1:0. Ужгород. Стадіон «Авангард». 2 100 глядачів. **Рефері** — Жабченко (Сімферополь). **Гол**: Мякушко, 6.

«Зоря» — «Металург» (Запоріжжя). 3:0. Запоріжжя. «Славутич-Арена». 1 800 глядачів. **Рефері** — Романов (Дніпропетровськ). **Голи**: Вернидуб, 15, Бутківський, 54, 84. **Вилучено** Балича («Металург», 66, два попередження).

«Чорноморець» — «Ворскла». 1:0. Одеса. Стадіон «Чорноморець». 10 857 глядачів. **Рефері** — Даньковський (Київ). **Гол**: Фомін, 15. **Вилучено** Дедечка («Ворскла», 85, груба гра).

9 листопада. «Волинь» — «Олімпік». 4:0. Луцьк. Стадіон «Авангард». 2 500 глядачів. **Рефері** — Березка (Київська область). **Голи**: Матей, 37, Ерік, 43, 71, Кобахідзе, 90+1.

«Шахтар» — «Дніпро». 0:0. Львів. «Арена-Львів». 22 417 глядачів. **Рефері** — Абдула (Харків). **Вилучено** Бартуловича («Дніпро», 87, груба гра).

«Динамо» — «Карпати». 0:0. Київ. НСК «Олімпійський». 14 369 глядачів. **Рефері** — Мосейчук (Чернівці). **Вилучено** Сидорчука («Динамо», 87, два попередження).

«Іллічівець» — «Металіст». 1:3. Дніпропетровськ. Стадіон «Метеор». 350 глядачів. **Рефері** — Лисенчук (Київ). **Голи**: Гринь, 29 — Гав'єр, 28 (п), 35.

***Примітка.** Команда «Карпати» (Львів) позбавлена шести турнірних очок згідно з рішенням КДК ФФУ від 17.10.2014 р. Львівська команда не виконала фінансові зобов'язання зі своїм колишнім воротарем македонцем Мартіном Богатіновим.*

Бомбардири: Гав'єр («Металіст») — 8 м'ячів, Кравець («Динамо») — 7, Ярмоленко («Динамо»), Калинич («Дніпро»), Ерік («Волинь») — по 6.

Олег Таран за власним бажанням залишив посаду наставника в запорізькому клубі. Про це повідомила прес-служба «Металурга». Виконувати обов'язки тренера першої команди доручили спортивному директору запорізького клубу 66-річному Олександрові Томаху. До речі, за плечима цього фахівця 415 матчів на посаді тренера «металургів».

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**8**	**3**	**0**	**23 — 5**	**27**
2. «Дніпро»	**8**	**2**	**1**	**22 — 7**	**26**
3. «Шахтар»	**7**	**1**	**3**	**22 — 7**	**22**
4. «Зоря»	5	3	3	13 — 9	18
5. «Металіст»	4	4	3	15 — 15	16
6. «Олімпік»	4	3	4	8 — 22	15
7. «Ворскла»	3	5	3	11 — 8	14
8. «Чорноморець»	3	5	3	12 — 11	14
9. «Волинь»	4	2	5	16 — 18	14
10. «Металург» Д	3	4	4	13 — 13	13
11. «Металург» Зп	2	3	6	8 — 19	9
12. «Говерла»	1	5	5	7 — 14	8
13. «Іллічівець»	**0**	**3**	**8**	**8 — 23**	**3**
14. «Карпати»	**2**	**3**	**6**	**10 — 17**	**0**

Але відставка наставника сил «Металургу» не додала. Він зазнав чергової поразки в ранзі гостя на своєму стадіоні.

До подій поточного туру, які заслуговують на увагу, віднесемо, зокрема, першу перемогу «Говерли» в чемпіонаті. Причому здобута вона в протистоянні не з кимось там, а донецькими «металургами», котрі в попередньому турі заслужено здолали «Шахтаря».

Але найбільша увага уболівальницького загалу була привернута, природно, до Львова, де зустрілися «Шахтар» і «Дніпро». Слід сказати, що протистояння фаворитів було напруженим і гострим. Однак без забитих м'ячів.

— Сьогодні був футбол, який мені зовсім не сподобався, — сказав наставник «Шахтаря» **Мірча Луческу**. — Важко грати, коли суперник сідає на свою половину поля, перекриває всі зони і діє за рахунок дрібного фолу, збиваючи темп. У футбол, який я хотів бачити, наша команда грала лише останні 15 хвилин. Ми створювали моменти. А от «Дніпро» мав нагоди виключно за рахунок наших помилок.

Підсумок поєдинку цілком закономірний.

З м'ячем Джермейн Ленс.

Так вважає тренер гостей **Мирон Маркевич.**

— Результат у матчі з «Шахтарем» на виїзді загалом непоганий. Це не та команда, яка роздаватиме очки. Було нервове закінчення через те, що у нас було вилучення. «Шахтар» в кінці зустрічі притиснув нас до власних воріт. І ми грали вже на збереження рахунку. Думали не про контратаки, а про те, щоб не пропустити. Справді, було багато боротьби. Обидві команди не змогли показати свою гру. Особливо «Шахтар», бо ми позбавили його простору. Звісно, хотілося, щоб були забиті м'ячі. Але, маючи моменти, і ми, і «Шахтар» не реалізували їх.

Несподівано драматичним вийшов поєдинок у Києві. Знаючи, рахунок матчу у Львові, динамівці намагалися виграти у «Карпат», щоб збільшити відрив від переслідувачів. Однак у першому таймі гра у господарів не зовсім склалася. Після перерви вони мали величезну перевагу. Але здолати оборону «Карпат», участь у якій брала практично вся львівська команда, їм ніяк не вдавалося.

А коли матч наближався до кінця, «Динамо» взагалі потрапило, можна казати, до трагічної ситуації. Тяжких ушкоджень зазнали Кравець і Бурда (зіткнулися в боротьбі за м'яч), травмувався Віда. На жаль, на поле не повернувся Кравець. А тут ще й Сидорчука вилучили з поля.

Навіть залишившись удев'ятьох, господарі не полишали надії забити. Вони намагалися атакувати, заробили небезпечний стандарт. Але вирвати перемогу не вдалося. А тим часом ситуація в лідируючій трійці не змінилася. Інтрига в боротьбі за чемпіонство зберігається.

Фото ФК «Динамо» і ФК «Шахтар».

***Артем Федецький, Тайсон, Роман Зозуля** (зліва направо).*

«Льодограй» служитиме хокею

У Богуславі, що на Київщині, відбулося відкриття комплексної дитячо-юнацької спортивної школи із зимових видів спорту та універсального навчально-тренувального центру «Льодограй».

На святі перед присутніми виступили вихованці СДЮШОР «Сюїта» з фігурного катання під керівництвом чемпіона Європи Дмитра Дмитренка. А юні хокеїсти столичних шкіл «Сокіл-Київ» та «Крижинка» зіграли показовий матч.

Відтепер у Богуславі працюватиме хокейна школа. А тренуватиме місцевих хлопчиків колишній нападник національної збірної України, київського «Сокола» і пітерського СКА Олександр Матвійчук. Найближчим часом мають створити хокейні спецкласи в Миронівці та інших прилеглих містах.

Фото ФХУ.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Алла ДОДАТКО, Юлія ПОТАПЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 38491

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

